

A7-0023/2013

29. 1. 2013

ZPRÁVA

o sociální odpovědnosti podniků: podpora zájmů společnosti a cesta
k udržitelné obnově podporující začlenění
(2012/2097(INI))

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

Zpravodaj: Richard Howitt

Navrhovatel (*):

Raffaele Baldassarre, Výbor pro právní záležitosti

(*) Přidružený výbor – článek 50 jednacího řádu

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	25
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI (*)	29
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI	32
STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ	38
STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD	43
STANOVISKO VÝBORU PRO KULTURU A VZDĚLÁVÁNÍ	49
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	53

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o sociální odpovědnosti podniků: podpora zájmů společnosti a cesta k udržitelné obnově podporující začlenění (2012/2097(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na články 5, 12, 14, 15, 16, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34 a 36 Listiny základních práv Evropské unie,
- s ohledem na Evropskou sociální chartu, zejména na články 5, 6 a 19 této charty,
- s ohledem na Deklaraci Mezinárodní organizace práce (MOP) o základních zásadách a právech při práci, která byla přijata v roce 1998, a na úmluvy MOP stanovující univerzální základní pracovní normy, pokud jde o odstranění nucené práce (č. 29 (1930) a č. 105 (1957)), svobodu sdružování a právo kolektivně vyjednávat (č. 87 (1948) a č. 98 (1949)), odstranění dětské práce (č. 138 (1973) a č. 182 (1999)) a nediskriminaci v zaměstnání (č. 100 (1951) a č. 111 (1958)),
- s ohledem na úmluvy MOP o pracovních ustanoveních (veřejné zakázky) (č. 94) a o kolektivním vyjednávání (č. 154),
- s ohledem na agendu důstojné práce MOP a na Globální pakt o pracovních místech MOP přijaté na základě celosvětového konsenzu dne 19. června 2009 na Mezinárodní konferenci práce,
- s ohledem na Deklaraci o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci, která byla přijata na základě konsenzu 183 členských států MOP dne 10. června 2008,
- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv (1948) a další nástroje Organizace spojených národů v oblasti lidských práv, zejména Mezinárodní pakt o občanských a politických právech (1966) a Mezinárodní pakt o ekonomických, sociálních a kulturních právech (1966), Mezinárodní úmluvu o odstranění všech forem rasové diskriminace (1965), Úmluvu o odstranění všech forem diskriminace žen (1979), Úmluvu o právech dítěte (1989), Mezinárodní úmluvu o ochraně práv všech migrujících pracovníků a jejich rodinných příslušníků (1990) a Úmluvu o právech osob se zdravotním postižením (2006),
- s ohledem na zásady emancipace orgánu OSN pro rovnost žen a mužů a pro posílení postavení žen, které byly vyhlášeny v březnu 2010 a které obsahují pokyny, jak se ženy mohou emancipovat na pracovišti, na trhu a ve své komunitě, a jsou výsledkem spolupráce mezi uvedeným orgánem a iniciativou OSN nazvanou „Global Compact“,
- s ohledem na tzv. Consistency Project, což je projekt spolupráce mezi organizací Climate Disclosure Standards Board (CDSB), globální iniciativou pro podávání zpráv (Global Reporting Initiative, GRI), Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) a Organizací spojených národů o obchodu a rozvoji (UNCTAD), jehož cílem je podporovat větší soudržnost v rámci přístupu k žádostem o poskytnutí korporátních

informací týkajících se změny klimatu a k jejich poskytování,

- s ohledem na obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv a na závěry Rady pro zahraniční věci ze dne 9. prosince 2009¹,
- s ohledem na směrnice OECD pro nadnárodní podniky aktualizované v květnu 2011,
- s ohledem na Úmluvu OECD o boji proti podplácení z roku 1997,
- s ohledem na globální iniciativu pro podávání zpráv,
- s ohledem na vytvoření Mezinárodní rady pro integrované podávání zpráv (IIRC),
- s ohledem na dánský zákon o finančních výkazech (2008),
- s ohledem na celosvětovou úmluvu OSN Global Compact,
- s ohledem na studii o nedostatecích řízení mezinárodních nástrojů pro sociální odpovědnost podniků a stávajících evropských právních předpisů, která byla vypracována pro Komisi v říjnu 2010 (známá jako „edinburghská studie“)² a jejíž závěry byly uvedeny ve výroční zprávě Evropského parlamentu o lidských právech z roku 2011³, kterou v plném rozsahu přijala za svou Evropská rada,
- s ohledem na odstavce 46 a 47 závěrečného dokumentu Světového summitu OSN o udržitelném rozvoji Rio+20 v roce 2012,
- s ohledem na zásady OSN pro odpovědné investování (UNPRI),
- s ohledem na mezinárodní normu ISO 26000 ze dne 1. listopadu 2010, která poskytuje pokyny pro sociální odpovědnost podniků,
- s ohledem na studii 99 podniků z roku 2009 nazvanou „Green Winners“⁴,
- s ohledem na vznik evropského mnohostranného fóra o sociální odpovědnosti podniků, které zahájilo činnost dne 16. října 2002,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby⁵,
- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zadávání veřejných zakázek předložený Komisí (COM(2011)0896),

¹ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework> and http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf.

² http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sustainable-business/files/business-human-rights/101025_ec_study_final_report_en.pdf.

³ Přijaté texty, P7_TA(2012)0126.

⁴ <http://www.atkearney.com/documents/10192/6972076a-9cdc-4b20-bc3a-d2a4c43c9c21>.

⁵ Úř. věst. L 134, 30.4.2004, s. 114.

- s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech¹, které nahradilo bruselskou úmluvu z roku 1968, pokud jde o vztahy mezi Dánskem a ostatními členskými státy,
- s ohledem na usnesení Rady ze dne 3. prosince 2001 o krocích v návaznosti na zelenou knihu o sociální odpovědnosti podniků²,
- s ohledem na usnesení Rady ze dne 6. února 2003 o sociální odpovědnosti podniků³,
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Podpora slušné práce pro všechny – příspěvek Unie k provádění agendy slušné práce ve světě“ (COM(2006)0249) (sdělení Komise o slušné práci pro všechny),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Modernizace práva společností a efektivnější řízení podniků – plán postupu“ (COM(2003)0284) (akční plán řízení podniků),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Obchod, růst a celosvětové záležitosti – obchodní politika jako klíčový prvek strategie EU 2020“ (COM(2010)0612),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Balíček ‚Odpovědné podniky‘“ (COM(2011)0685),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Na cestě k hospodářské obnově vedoucí k intenzivnímu růstu pracovních míst“ (COM(2012)0173),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Iniciativa pro sociální podnikání – Vytvářet příznivé prostředí pro podporu sociálních podniků v rámci sociálního hospodářství a sociálních inovací“ (COM(2011)0682),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ (COM(2010)2020),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Strategie pro rovnost žen a mužů 2010–2015“ (COM(2010)0491),
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. května 2003 o sdělení Komise o sociální odpovědnosti podniků: příspěvek podnikání k udržitelnému rozvoji⁴,
- s ohledem na své usnesení ze dne 13. března 2007 o sociální odpovědnosti podniků: nové partnerství⁵,
- s ohledem na své usnesení ze dne 25. listopadu 2010 o sociální odpovědnosti podniků

¹ Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1.

² Úř. věst. C 86, 10.4.2002, s. 3.

³ Úř. věst. C 39, 18.2.2003, s. 3.

⁴ Úř. věst. C 67 E, 17.3.2004, s. 73.

⁵ Úř. věst. C 86, 10.4.2002, s. 3.

v dohodách o mezinárodním obchodu¹,

- s ohledem na své usnesení ze dne 16. června 2010 o EU 2020, v němž se uvádí, že sociální odpovědnost podniků a řízení podniků jsou neoddělitelně spjaté²,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 20. listopadu 2012 o iniciativě pro sociální podnikání – vytvářet příznivé prostředí pro podporu sociálních podniků v rámci sociálního hospodářství a sociálních inovací³,
 - s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ze dne 24. května 2012 ke sdělení Komise nazvanému „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“⁴,
 - s ohledem na sdělení Komise nazvané „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“ (COM(2011)0681),
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zaměstnanost a sociální věci a na stanoviska Výboru pro právní záležitosti, Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro rozvoj, Výboru pro mezinárodní obchod a Výboru pro kulturu a vzdělávání (A7-0023/2013),
- A. vzhledem k tomu, že pojem sociální odpovědnosti podniků nesmí být zneužit k novému definování mezinárodně dohodnutých minimálních platných norem, ale musí se snažit vyhodnotit uplatňování těchto norem a lépe pochopit působ, jakým mohou být učiněny snadno a přímo použitelnými podniky všech velikostí;
- B. vzhledem k tomu, že pojem sociální odpovědnosti podniků, jak je obvykle používán orgány EU, je třeba do značné míry považovat za nerozeznatelný od přidruženého pojmu zodpovědného či etického podnikání, otázek „životního prostředí, společnosti a správy“ a pojmů udržitelného rozvoje a zodpovědnosti podniků;
- C. vzhledem k tomu, že mnohostranný přístup musí zůstat i nadále základním kamenem všech iniciativ podporovaných EU v oblasti sociální odpovědnosti podniků a základem sociální odpovědnosti podniků ze strany samotných podniků, a to už od místní úrovně;
- D. vzhledem k tomu, že globální iniciativa pro podávání zpráv poskytla metodologii podnikové transparentnosti, která je mezinárodně zdaleka nejuznávanější, a dále vzhledem k tomu, že vytvoření Mezinárodní rady pro integrované podávání zpráv (IIRC) zapojující hlavní globální subjekty činné v oblasti zodpovědnosti podniků a zabývající se stanovováním standardů ukazuje, že začleňování otázky udržitelnosti aktivit podniků do finančních výkazů se za méně než jedno desetiletí stane celosvětovou normou;
- E. vzhledem k tomu, že projekt Accounting for Sustainability prince Charlese, iniciativa Ekonomie pro ekosystémy a biologickou rozmanitost (TEEB) a Program OSN na

¹ Úř. věst. C 99 E, 3.4.2012, s. 101.

² Úř. věst. C 236 E, 12.8.2011, s. 57.

³ Přijaté texty, P7_TA(2012)0429.

⁴ Úř. věst. C 229, 31.7.2012, s. 77.

ochranu životního prostředí umožnily podnikům plně a správně pochopit stanovování peněžní hodnoty svého externího sociálního a environmentálního dopadu, a tedy i začlenit tento aspekt do finančního řízení podniků;

- F. vzhledem k tomu, že v komunitě investorů došlo k radikální změně, totiž že 1 123 investorů, kteří spravují celková aktiva ve výši 32 bilionů US dolarů, přijalo zásady OSN pro odpovědné investování (UNPRI); vzhledem k tomu, že Evropské fórum pro udržitelné investování odhaduje, že trh sociálně odpovědných investic dosáhl v září 2010 celosvětově přibližně hodnoty 7 bilionů EUR, a vzhledem k tomu, že 82 investorů spravujících aktiva v hodnotě 50 bilionů USD a pod vedením Aviva Global Investors vyzvalo na summitu OSN o udržitelném rozvoji k tomu, aby se podávání zpráv o udržitelnosti aktivity podniků stalo povinným;
- G. vzhledem k tomu, že vytvoření evropského mnohostranného fóra o sociální odpovědnosti podniků, zahájení několika pilotních a výzkumných projektů a aktivity bývalé Aliance pro podnikání (Alliance for Business) otevřely cestu pro evropskou činnost v oblasti sociální odpovědnosti podniků společně s cenným a pokračujícím příspěvkem ze strany evropských organizací na podporu sociální odpovědnosti podniků, včetně Evropské sítě sociální odpovědnosti podniků (CSR Europe), Evropské akademie podnikání ve společnosti (European Academy of Business in Society, EABIS), Evropského fóra pro udržitelné investování (European Sustainable Investment Forum, Eurosif) a Evropské koalice pro odpovědnost korporací (European Coalition for Corporate Justice, ECCJ);
- H. vzhledem k tomu, že některé společné standardy sociální odpovědnosti podniků mají zásadní význam, vzhledem k tomu, že materiální rozdíly rovněž vyžadují diferenciováný přístup průmyslových podniků a že v rámci sociální odpovědnosti podniků není ve svobodné společnosti možné, aby byla dobročinnost povinná, jelikož by to mohlo snížit ochotu lidí se na ní podílet;
- I. vzhledem k tomu, že podnikové kodexy chování hrají důležitou úlohu při zavádění sociální odpovědnosti podniků a zvyšování povědomí o ní, že však představují nedostatečnou reakci, neboť často postrádají přesnost a soudržnost s platnými mezinárodními normami a jsou známy případy, kdy dochází u důležitých otázek k vyhýbání se jejich uplatňování, nejsou dostatečně srovnatelné a jejich uplatňování není dostatečně transparentní;
- J. vzhledem k tomu, že OSN s plnou podporou ze strany členských států EU, Mezinárodní organizace zaměstnavatelů a Mezinárodní obchodní komory jednomyslně přijala obecné zásady Organizace spojených národů v oblasti podnikání a lidských práv, přičemž podpořila koncepci „inteligentní kombinace“ zákonem stanovených a dobrovolných aktivit;
- K. vzhledem k tomu, že bývalý zvláštní zástupce generálního tajemníka OSN pro oblast obchodu a lidských práv John Ruggie v rámci konference o sociální odpovědnosti podniků svolané tehdejší švédským předsednictvím vyzval členské státy k tomu, aby vyjasnily extraterritoriální soudní příslušnost a podporovaly její uplatňování v případech podniků aktivních ve zranitelných zemích třetího světa; vzhledem k tomu, že jeho výroky byly následně převzaty do závěrů ze zasedání Evropské rady, aniž by však byly dodnes učiněny jakékoli následné kroky;

- L. vzhledem ke studii Komise o nedostatečích řízeních mezinárodních nástrojů pro sociální odpovědnost podniků a stávajících evropských právních předpisů, která byla zveřejněna v říjnu 2010 (známá jako „edinburghská studie“) a jejíž závěry byly uvedeny ve výroční zprávě o lidských právech z roku 2011, kterou plně přijaly za svou Evropská rada a Parlament;
- M. vzhledem k tomu, že směrnice OECD pro nadnárodní podniky jsou nejdůvěryhodnějším mezinárodním standardem na poli sociální odpovědnosti podniků, a vzhledem k tomu, že jejich aktualizace, která byla přijata v květnu 2011, představuje významnou příležitost podpořit uplatňování zásad sociální odpovědnosti podniků;
- N. vzhledem k tomu, že bylo zahájeno mnoho mezinárodních iniciativ usilujících o zavedení podávání zpráv podniků o udržitelnosti, včetně povinnosti předkládat zprávy uložené podnikům vlastněným čínským státem a povinnosti pro podniky předkládat zprávy o uplatňování pokynů o sociální odpovědnosti podniků vypracovaných indickou vládou, spolu se skutečností, že bude podnikům uložena povinnost, aby zveřejňovaly svou výkonnost v oblasti udržitelnosti, zůstává jako jeden z požadavků pro jejich kótování na burze v Brazílii, Jihoafrické republice a Malajsii a jako požadavek Komise pro cenné papíry a burzy Spojených států amerických;
- O. vzhledem k tomu, že dánský zákon o finančních výkazech (2008) týkající se podávání zpráv podniků o udržitelnosti se specifickými dodatečnými povinnostmi v této oblasti se v souvislosti se změnou klimatu a dopadem na lidská práva ukázal jako velmi populární mezi dánskými podniky, z nichž se 97 % rozhodlo, že budou tyto zprávy předkládat, navzdory ustanovení „dodržuj nebo vysvětli“ platnému v průběhu prvních tří let uplatňování tohoto zákona;
- P. vzhledem k tomu, že Francie a Dánsko jsou dvěma členskými státy OSN ze čtyř, které souhlasily s tím, že budou hrát vedoucí úlohu v uplatňování závazku OSN Rio+20 na podporu podávání podnikových zpráv o udržitelnosti;
- Q. vzhledem k tomu, že aktualizace směrnic OECD pro nadnárodní podniky, kterou vedlo Nizozemsko, byla příležitostí pro posílení jejich viditelnosti a statusu prostřednictvím systému vnitrostátních kontaktních bodů, ukončila systém „propojení s investicemi“, který bránil jejich plnému uplatňování na dodavatelský řetězec, a plně začlenila obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv;
- R. vzhledem k tomu, že usnesení Evropského parlamentu o strategii EU 2020 uvádí, že sociální odpovědnost podniků a řízení podniků jsou neoddělitelně spjaté;
- S. vzhledem k tomu, že studie 99 podniků z roku 2009 nazvaná „Zelení vítězové“ ukázala, že v 16 různých průmyslových odvětvích byly podniky se strategií v oblasti sociální odpovědnosti podniků úspěšnější než průměr jejich odvětví, a to o více než 15 %, což představovalo nárůst tržní kapitalizace o 498 milionů EUR (650 milionů US dolarů) na společnost;
- T. vzhledem k tomu, že globální průzkum mínění z roku 2012 mezi výkonnými řediteli ukazuje, že podniky uznávají, že růst vyžaduje úzkou spolupráci s místními obyvateli; vzhledem k tomu, že například více než 60 % dotázaných plánuje navýšit

v nadcházejících třech letech investice s cílem napomoci tomu, aby si pracovníci udrželi dobrý zdravotní stav;

1. je si vědom toho, že sdělení Komise je součástí řady politických prohlášení, která mají zajistit, aby byla sociální odpovědnost podniků šířěji propagována, zakotvena do politik EU a stala se zavedenou zásadou, jíž se řídí evropská činnost; vyzývá Komisi a členské státy, aby využily strategii pro sociální odpovědnost podniků na období 2014–2020 jakožto základ pro přijímání praktických opatření s cílem pobízet podniky k zapojení do sociální odpovědnosti podniků;
2. zdůrazňuje, že aktivní povědomí o sociální odpovědnosti přináší podnikům větší důvěru a lepší přijímání ze strany veřejnosti;
3. souhlasí nicméně s analýzou uvedenou ve sdělení, že postupy v oblasti sociální odpovědnosti podniků jsou dosud omezeny na menšinu velkých podniků, navzdory přímé výzvě obsažené ve sděleních Komise z roku 2001 a 2006, aby se do sociální odpovědnosti podniků zapojilo více podniků; domnívá se však, že podniky byly vždy zapojeny do společnosti, v níž působí, a že sociální odpovědnost podniků může být zavedena pro podniky jakékoli velikosti; konstatuje také, že je třeba zapojit do diskuse o sociální odpovědnosti podniků malé a střední podniky, z nichž mnoho sociální odpovědnost podniků přijalo na základě neformálního a intuitivního přístupu, který předpokládá minimální množství administrativy a nulové zvýšení nákladů;
4. připomíná strategickou úlohu malých a středních podniků, které mohou díky úzkému vztahu k místu, v němž působí, usnadnit šíření sociální odpovědnosti podniků; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s vnitrostátními orgány a mnohostrannými platformami zúčastněných stran rozvíjela různé formy odvětvové spolupráce mezi malými a středními podniky, které by jim umožnily společně čelit sociálním a environmentálním problémům;
5. s politováním konstatuje, že sociální odpovědnost podniků se i nadále zaměřuje na environmentální standardy na úkor standardů sociálních, a to navzdory skutečnosti, že sociální standardy jsou klíčové pro obnovení společenského klimatu příznivého pro hospodářský růst a sociální konvergenci;
6. je přesvědčen, že celosvětová finanční krize s sebou nese skutečné riziko, že političtí činitelé, a to i v EU, propadnou krátkodobému plánování a zaměří se výhradně na opatření, jejichž účelem bude zajistit úzce definovanou transparentnost a zodpovědnost na finančních trzích, na úkor naléhavé potřeby zajistit, aby finanční a průmyslová odvětví soudržným způsobem vyřešila akutní a zásadní problémy poškozování životního prostředí a sociální dezintegrace;
7. varuje, že podniky mohou být v budoucnu udržitelné pouze tehdy, fungují-li v rámci udržitelného hospodářství, a že neexistuje alternativa vůči přizpůsobení se nízkouhlíkové budoucnosti, která zahrnuje rovněž ochranění sociálního a přírodního kapitálu ve světě a je procesem, v němž musí hrát sociální odpovědnost podniků rozhodující úlohu;
8. domnívá se, že zvyšování sociální odpovědnosti podniků je třeba zlepšit důrazem na globální nástroje sociální odpovědnosti podniků, novým impulsem z předních firem pro jejich partnery, zlepšením zveřejňování sociálních a environmentálních informací

společnostmi, používáním vhodných obecných pokynů, podporou iniciativ ze strany veřejné správy s cílem vytvořit vhodné podmínky pro spolupráci v oblasti sociální odpovědnosti podniků a poskytováním vhodných nástrojů, jako je např. systém pobídek, důkladnou analýzou dopadu stávajících iniciativ v oblasti sociální odpovědnosti podniků, podporou poskytovanou novým iniciativám v sociální sféře, přizpůsobením sociální odpovědnosti podniků tak, aby lépe odpovídala potřebám malých a středních podniků, rostoucím uvědomováním si velkého rozsahu globálních sociálních a environmentálních výzev, jimž Evropa a svět čelí, ze strany podnikatelské sféry i širší společnosti;

9. podporuje záměr Komise prohloubit sociální odpovědnost podniků v Evropě tím, že vypracuje obecné pokyny a bude podporovat mnohostranné iniciativy pro jednotlivá průmyslová odvětví, a vyzývá přední firmy a sdružení, aby se do této iniciativy zapojily;
10. opakuje, že sociální odpovědnost podniků musí pokročit od postupu k výsledkům;
11. vítá skutečnost, že definice sociální odpovědnosti podniků uvedená ve sdělení Komise, jež odráží nový přístup, který Komise poprvé přijala na mnohostranném fóru o sociální odpovědnosti podniků v roce 2009, poskytuje potřebnou možnost pro vytvoření inkluzivního přístupu a konsensu a náležitě zohledňuje novou dohodu o této otázce dosaženou mezi podniky a ostatními zúčastněnými stranami díky jednomyslnému schválení obecných zásad OSN a dalších nástrojů, jako je např. norma ISO 26000 Pokyny pro oblast společenské odpovědnosti; vítá začleňování sociálních, environmentálních, etických a lidskoprávních otázek do činností podniků; trvá na tom, že Komise musí lépe rozlišovat mezi: 1. dobročinnou aktivitou podniků, 2. sociálními činnostmi podniků vycházejícími z pravidel a mezinárodních standardů a 3. antisociálními kroky podniků, které porušují zákony, pravidla a mezinárodní standardy a jsou protizákonné a vykořisťující, např. dětská nebo nucená práce, a které by měly být důrazně odsouzeny;
12. opakuje, že sociální odpovědnost podniků se musí vztahovat také na jejich činnost ve vztahu ke třetím zemím a ve třetích zemích;
13. se zájmem konstatuje, že Komise začala do obchodních dohod EU začleňovat odkazy na sociální odpovědnost podniků; domnívá se, že sociální a environmentální odpovědnost podniků se s ohledem na značný význam velkých podniků, jejich dceřiných společností a dodavatelských řetězců pro mezinárodní obchod musí v rámci kapitoly o udržitelném rozvoji stát součástí obchodních dohod EU; vyzývá Komisi, aby vypracovala konkrétní návrhy na provádění těchto zásad sociální odpovědnosti podniků v rámci obchodní politiky;
14. je přesvědčen, že sociální odpovědnost by měla také odrážet základní principy a práva, jako jsou např. práva formulovaná Mezinárodní organizací práce, zejména včetně svobody shromažďování, práva na kolektivní vyjednávání, zákazu nucené práce a odstranění práce dětí a diskriminace v pracovním procesu;
15. je velmi potěšen příspěvkem komisařů pro zaměstnanost, pro podniky a pro vnitřní trh a jejich útvarů, neboť v tomto sdělení Komise prokázali konstruktivní přístup hledící do budoucna; uznává přínos dalších služeb Komise prostřednictvím meziútvarové skupiny pro sociální odpovědnost podniků; vyzývá nicméně předsedu Komise, aby se osobně podílel na práci v oblasti sociální odpovědnosti podniků a zajistil, aby Komise plně přijala

za svůj závazek vůči sociální odpovědnosti podniků, a to především v generálních ředitelstvích pro životní prostředí a pro vnější vztahy;

16. je přesvědčen, že sociální odpovědnost podniků musí zahrnovat sociální opatření v oblasti odborného vzdělávání, rovnováhy profesního a soukromého života a přiměřené pracovní podmínky; znovu uvádí, že je přesvědčen o hospodářském významu sociální odpovědnosti podniků, ale opakuje, že pokud se v dané situaci nebo v daném podniku neuplatní v krátkodobém horizontu, nelze jej nikdy použít jako výmluvu pro nezodpovědné chování či protispolečenské jednání; je přesvědčen, že o účinnosti sociální odpovědnosti podniků existují dostatečné poznatky potvrzené výzkumem a že by mělo být upřednostňováno šíření výsledků tohoto výzkumu; vyzývá k zahájení nového výzkumu v oblasti sociální odpovědnosti podniků, který by se zabýval vyhodnocením kumulativního dopadu změny chování podniků způsobené uplatňováním sociální odpovědnosti podniků při řešení celkových evropských a celosvětových výzev, jako jsou např. emise CO₂, zvyšování kyselosti vody, extrémní chudoba, dětská práce či nerovnost, a vyzývá dále k tomu, aby byly výsledky tohoto výzkumu posléze zpětně využity v rámci evropského přínosu při vypracovávání celosvětových iniciativ v oblasti sociální odpovědnosti podniků;
17. souhlasí s analýzou Komise, podle níž je sociální odpovědnost podniků stále důležitější pro sociální oprávnění podniku k činnosti, a sice kvůli dopadům sociálních protestních akcí, jako je např. antiglobalizační hnutí nebo hnutí „Occupy“, sociálních konfliktů a někdy také konfrontačních vztahů v průmyslu; je přesvědčen, že sama EU musí přijmout sociální odpovědnost podniků jakožto své vlastní „sociální oprávnění“, což umožní dále rozvíjet obchodní vztahy a přinášet hospodářské přínosy ostatním zemím a regionům světa; je zejména přesvědčen, že sociální odpovědnost podniků musí být klíčovou částí obchodních politik EU;
18. je si vědom toho, že závažné nedostatky v iniciativách v oblasti sociální odpovědnosti podniků vznikají tehdy, podaří-li se podnikům, které se pyšní uplatňováním sociální odpovědnosti podniků, vyhnout hlavním zájmovým skupinám nebo citlivým otázkám týkajícím se jejich podnikání a jejich globálního podnikatelského řetězce; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s finančními úřady a sociálními partnery navázala na předchozí činnost „laboratoří“ sociální odpovědnosti podniků s cílem lépe zjistit, jak by mohly podniky a jejich zainteresované strany objektivně odhalovat sociální a ekologické problémy, které jsou pro daný podnik zásadní, a vyzývá dále k tomu, aby byl výběr zainteresovaných stran, které budou zapojeny do iniciativ podniku v oblasti sociální odpovědnosti podniků, spravedlivý a vyvážený;
19. je přesvědčen, že spotřebitelé se stále více zaměřují na aktivity podniků v oblasti sociální odpovědnosti podniků, a naléhavě proto podniky vybízí, aby zaujaly transparentní přístup, a to především pokud se jedná o korporátní aktivity spojené s etickými, sociálními a environmentálními otázkami;
20. zdůrazňuje, že sociální odpovědnost podniků bude životaschopnou iniciativou pouze v případě, jsou-li dodržována platná právní ustanovení a místní regulace sazeb pro sociální partnery;
21. konstatuje, že při hodnocení sociální odpovědnosti určitého podniku je třeba zohlednit i chování podniků v jeho dodavatelském řetězci a jednání jeho případných subdodavatelů;

Udržitelné oživení

22. podporuje skutečnost uvedenou ve sdělení Komise, že součástí sociální odpovědnosti podniků je „pomáhat zmírňovat sociální důsledky současné krize“ a hledat udržitelné podnikatelské modely; vyzývá Komisi a členské státy, aby podnikům ve spolupráci se zástupci pracovníků pomohly zapojit se do sociální odpovědnosti podniků; vyzývá podniky, aby zvážily přijetí iniciativ zaměřených na zachování a vytváření pracovních příležitostí, zejména pro mladé lidi a ženy, a to ve všech oblastech činnosti (např. řízení a odborné vzdělávání, trhy, personální obsazení, životní prostředí a společnost), a aby přitom kladly zvláštní důraz na osoby, které jsou vícenásobně znevýhodněny, např. Romy nebo zdravotně postižené, a na nábor nejen řadových pracovníků, ale také na obsazování vyšších manažerských pozic najímáním osob z místního trhu a kupříkladu na zavedení systému, jenž by absolventům vysokoškolského studia umožnil účastnit se kvalitních stáží s cílem získat pracovní zkušenosti, které jsou pro zaměstnavatele v soukromém sektoru užitečné;
23. je přesvědčen, že podniky by měly být zapojeny do řešení sociálních problémů, které dále zhoršila hospodářská krize, jako jsou např. nedostatek bytů nebo chudoba, a do rozvoje komunit, v nichž jsou činné;
24. uznává, že hospodářská krize byla doprovázena zvýšeným používáním příležitostného zaměstnání, zejména pokud jde o ženy, rozdíly v pracovních podmínkách, které částečně vznikají na základě subdodavatelství, zvýšeným výskytem vynucené práce na částečný úvazek u mnoha osob, které si přejí pracovat na úvazek plný, nárůstem vykořisťující práce a pracovních praktik a obnovou neformálního sektoru; vyzývá Komisi a evropské mnohostranné fórum, aby specificky přezkoumaly nárůst využívání subdodávek; naléhavě vyzývá, aby tato práce zohledňovala uplatňovatelnost obecných zásad OSN na dodavatelský řetězec, a především na koncepci hodnocení dopadů, a to bez ohledu na jednotlivé úrovně dodavatelů;
25. konstatuje, že součástí sociální odpovědnosti podniků je také dodržování právních předpisů ohledně fyzických pracovních podmínek, stanovení postupů a plánů nábory a propouštění zaměstnanců, ochrana jejich osobních údajů a soukromí a včasné vyplácení mezd a dalších peněžitých nároků, a vyzývá k jejich dodržování;
26. uvědomuje si, že krize má určité dopady na předivo společnosti; vítá skutečnost, že podniky přijaly širokou škálu opatření s cílem začlenit zranitelné a znevýhodněné skupiny do trhu práce; požaduje po podnicích, aby podobné iniciativy sledovaly; zdůrazňuje však, že zavírání podniků a omezování výdajů ohrožuje některé výdobytky dosažené prostřednictvím sociální odpovědnosti podniků, jako jsou např. zaměstnávání zranitelných skupin ve společnosti, zejména zdravotně postižených osob, zdokonalení odborné přípravy a statusu těchto pracovníků, propagace inovativní nové formy sociálně užitečné produkce a služeb např. prostřednictvím úvěrových svazů, propagace nových modelů zaměstnávání prostřednictvím sociálního podnikání, družstev a spravedlivého obchodu; domnívá se, že je tudíž zásadní stanovit pro sociální opatření příslušné ukazatele; vyzývá Komisi, aby provedla rozsáhlou analýzu sociálních dopadů krize na tyto iniciativy, která by zohledňovala genderový přístup a zaměřovala se na země jižní Evropy, a aby její výsledek plně konzultovala se sociálními partnery a zainteresovanými stranami v sociální

odpovědnosti podniků;

27. je přesvědčen, že opatření v rámci sociální odpovědnosti podniků nejsou jen přínosem pro společnost jako celek, ale pomáhají také podnikům zlepšit si svůj obrázek a posílit své postavení v očích potenciálních spotřebitelů, čímž jim umožňují být v dlouhodobém horizontu hospodářsky životaschopné;
28. konstatuje, že zavedení programů rozvíjení dovedností a celoživotního učení určených pracovníkům, pravidelných individuálních hodnocení pracovníků a programu správy talentů, jakož i stanovování jednotlivých podnikových cílů a cílů osobního rozvoje pro pracovníky posiluje jejich motivaci a odhodlání a je zásadní součástí sociální odpovědnosti podniků;
29. upozorňuje na skutečnost, že obzvláště v době krize by podniky fungující v souladu se zásadami sociální odpovědnosti podniků měly napomáhat rozvoji inovativních kapacit jejich regionu prostřednictvím zavádění inovativních a environmentálně šetrných technologických řešení do výrobních závodů a také prostřednictvím nových investic a modernizace; zdůrazňuje, že začlenění environmentálních otázek, jako jsou biologická rozmanitost, změna klimatu, účinnost zdrojů nebo environmentální zdraví, do obchodních operací nabízí potenciál, pokud jde o podporu udržitelné obnovy;
30. domnívá se, že finanční krize mohla v některých případech otřást důvěrou zaměstnanců v povinnosti podniků plnit v důsledku krize dlouhodobé závazky v oblasti soukromého důchodového zabezpečení, s přihlédnutím k rozdílům mezi jednotlivými systémy důchodového zabezpečení v EU; vybízí příslušné podniky, aby se ve spolupráci s Komisí a sociálními partnery tímto problémem zabývaly, a to i prostřednictvím zavedení otevřených a inkluzivních opatření založených na pravidlech s cílem spravovat penzijní investice, a aby se v rámci sociální odpovědnosti podniků zabývaly vyřešením otázky aktivního stárnutí v době demografické změny, která je jednou ze širších výzev; považuje za zásadní, má-li dojít k hospodářské obnově, obnovit důvěru mezi zaměstnanci a podniky;

Přístup zahrnující mezinárodní organizace a mnoho zúčastněných stran

31. vyjadřuje velké uznání, že Komise ve svém sdělení klade důraz na posilování a uplatňování mezinárodních norem, a s ohledem na aktualizaci směrnic OECD v roce 2011 a schválení obecných zásad OSN se domnívá, že hlavní důraz opatření EU musí být nyní zaměřen na podporu a řádné provádění těchto směrnic a zásad ze strany evropských podniků; zdůrazňuje, že směrnice OECD byly vymezeny a uznány na mezinárodní úrovni s cílem zavést a zachovat rovné podmínky pro všechny a zároveň podporovat otevřené, spravedlivé a zodpovědné obchodní praktiky na celém světě; navrhuje, aby Komise podávala Evropskému parlamentu a Radě každoroční zprávu o uplatňování směrnic OECD v Evropské unii;
32. zdůrazňuje význam toho, aby šel rozvoj politik Unie v oblasti sociální odpovědnosti podniků ruku v ruce s mezinárodními standardy, a sice s cílem vyvarovat se rozdílných výkladů v jednotlivých zemích a rizika zvýhodnění nebo znevýhodnění v hospodářské soutěži na vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni;

33. trvá na tom, že každý z 27 členských států musí urychlit revizi svých národních akčních plánů týkajících se sociální odpovědnosti podniků a rozvoj vnitrostátních plánů provádění příslušných směrnic OECD a obecných zásad OSN, přičemž obojí by mělo být dokončeno nejpozději v prosinci roku 2013; domnívá se, že členské státy by měly zajistit, aby tyto plány byly navrženy za účasti všech příslušných zainteresovaných stran, včetně nevládních organizací, občanské společnosti, odborů, organizací zaměstnavatelů a vnitrostátních organizací pro lidská práva; vyzývá EU, aby usnadnila zprostředkování zkušeností těch členských států, které tímto procesem právě procházejí; vybízí členské státy, aby se inspirovaly zásadami obsaženými v normě ISO 26000, nejnovější verzi zásad iniciativy pro podávání zpráv a pokyny vypracovanými Evropskou skupinou vnitrostátních organizací pro lidská práva;
34. vyzývá k nastolení větší politické soudržnosti na úrovni EU uvedením veřejných zakázek, vývozních úvěrů, řádné správy věcí veřejných, hospodářské soutěže, rozvoje, obchodu, investic a dalších politik a dohod v soulad s mezinárodními standardy v oblasti lidských práv, sociálními standardy a standardy v oblasti životního prostředí, jež jsou stanoveny v příslušných směrniciích a zásadách OECD a OSN; v této souvislosti požaduje, aby bylo vyvinuto větší úsilí o vzájemnou spolupráci se zástupci zaměstnanců, zaměstnavatelů a spotřebitelů a aby bylo současně využíváno poradenství ze strany příslušných vnitrostátních organizací pro lidská práva, jež je obsaženo například ve stanovisku Evropské skupiny vnitrostátních organizací pro lidská práva Komisi k otázce lidských práv a zadávání zakázek; žádá smysluplné a odpovídající zhodnocení dopadů legislativních návrhů s ohledem na možný nesoulad s obecnými zásadami OSN a trvá na koordinaci s pracovní skupinou OSN pro podnikání a lidská práva, aby se předešlo nesourodým a nedůsledným výkladům těchto obecných zásad;
35. vítá zejména začlenění odvětví informačních a komunikačních technologií do konkrétních evropských pokynů týkajících se oblasti podnikání a lidských práv; uznává, že existuje skutečné dilema, které vyplývá z potřeby ochrany soukromí a boje proti nezákonnému obsahu na jedné straně a z ochrany svobody projevu na straně druhé, jak prokázala nedávná kontroverze vyvolaná protiislámským videem zveřejněným na YouTube; vyzývá, aby se mnohem více evropských podniků zapojilo do přední mnohostranné iniciativy v této oblasti, kterou je iniciativa celosvětové sítě (GNI), jejíž členskou základnu tvoří převážně podniky se sídlem v USA;
36. trvá na tom, že veškeré financování obchodu a rozvoje, jež subjektům soukromého sektoru nabízejí investiční nástroje EU, Evropská investiční banka a Evropská banka pro obnovu a rozvoj, by se mělo zakládat na smluvních ustanoveních, která vyžadují dodržování směrnic OECD pro nadnárodní podniky a obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv, s ustanoveními o odpovědnosti a jasným mechanismem pro podávání stížností; znovu opakuje svou výzvu členským státům, aby učinily totéž, pokud jde o poskytování vývozních úvěrů podnikům;
37. vítá iniciativu Komise, aby akční plány jednotlivých členských států uplatňovaly obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv; vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost (ESVČ), aby více přispívala k uplatňování těchto zásad na vyšší úrovni a k podpoře účinného sledování a podávání zpráv; v zájmu pokroku při jejich uplatňování

vyzývá k uskutečňování procesu vzájemného hodnocení mezi členskými státy; vyzývá Komisi a ESVČ, aby zhodnotily provádění akčních plánů a posoudily kroky podniknuté na úrovni EU a aby před koncem roku 2014 podaly zprávu Evropské radě a Parlamentu;

38. uznává, že podniky stále častěji působí v nestabilních státech a že mají povinnost chránit své zaměstnance před konflikty, terorismem a organizovaným zločinem; trvá nicméně na tom, že podniky mají stejně tak povinnost zajistit, aby bezpečnostní opatření neohrožovala mír nebo bezpečnost ostatních v oblastech, v nichž působí, na základě čehož by mohly být obviněny ze spoluviny na porušování lidských práv; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily mnohem rozsáhlejší přijetí mezinárodních zásad dobrovolné bezpečnosti a aby se snažily dohodnout na mezinárodním regulačním rámci v oblasti regulace, sledování a dohledu nad činnostmi soukromých podniků poskytujících armádní a bezpečnostní služby;
39. vyzývá podniky a další zúčastněné strany, aby se konstruktivně zapojily do procesu Komise týkajícího se vytváření pokynů v oblasti lidských práv specifických pro jednotlivá odvětví a aby tyto výsledné pokyny po jejich dokončení uplatňovaly;
40. vyzývá Komisi, zejména pak její GŘ pro spravedlnost, aby předložila návrhy, které by u soudů v EU umožnily snazší přístup ke spravedlnosti ve věcech nejkrajnějšího, nehorázného porušování lidských nebo pracovních práv ze strany podniků sídlících v Evropě nebo ze strany jejich dceřiných společností, subdodavatelů či obchodních partnerů, v souladu s doporučením zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN pro oblast obchodu a lidských práv;
41. poznamenává také, že je třeba vyvinout a zavést mechanismy podávání zpráv o porušování lidských práv v rámci jednotlivých podniků;
42. domnívá se, že studie „Green Matters“ prokazuje s konečnou platností pozitivní spojitost mezi podniky provádějícími sociální odpovědnost podniků a dosahováním lepší finanční výkonnosti při překonávání krize; podporuje koncept „odpovědné konkurenceschopnosti“ a zdůrazňuje, že potenciální trh se sociálně a environmentálně užitečným zbožím a službami zůstává zásadní tržní příležitostí pro společnosti i uspokojení sociálních potřeb;
43. sdílí pohled podniků na obchod, ke kterému došel globální průzkum mínění mezi výkonnými řediteli z roku 2012, že udržitelný růst obchodu vyžaduje úzkou spolupráci s místním obyvatelstvem, vládami a obchodními partnery a investice do místních společností; podporuje obchodní iniciativy v oblasti vytváření pracovních míst, odborné přípravy, pomoci při hospodaření s omezenými zdroji a přispívání ke zdravotním řešením a požaduje jejich zintenzivnění;
44. vyzývá Evropskou Komisi, zejména její GŘ pro obchod, aby vůči směrnicím OECD přešla od „pasivního“ k „aktivnímu“ přístupu, a to i dodržováním deklarace OECD o mezinárodních investicích a nadnárodních podnicích, v níž jsou směrnice OECD obsaženy, dále pak tím, že zajistí, aby tyto směrnice byly prosazovány a trvale podporovány delegacemi EU ve třetích zemích, financováním iniciativ zaměřených na budování kapacit s podniky, odbory a občanskou společností ve třetích zemích, pokud jde o provádění těchto směrnic, a aby byly tyto směrnice konkrétně uvedeny ve všech nových dohodách mezi EU a třetími zeměmi včetně všech obchodních a investičních dohod;

požaduje, aby EU zvýšila své diplomatické úsilí s cílem přesvědčit více zemí na mezinárodní úrovni, aby se připojily k podpisu, tím, že ve spolupráci s členskými státy poskytne konkrétní pomoc skupinám občanské společnosti, aby bylo poukázáno na „konkrétní případy“ údajných porušení;

45. je přesvědčen o tom, že sociální odpovědnost podniků je pro EU důležitým nástrojem, který přispěje k podpoře provádění úmluv Mezinárodní organizace práce (MOP) na mezinárodní úrovni; vyzývá Komisi, aby podporovala evropské organizace a sociální partnery usilující o provádění pilotních projektů v souladu se směrnicemi OECD a dalšími mezinárodními normami sociální odpovědnosti podniků za účelem budování kapacit ve třetích zemích; žádá Komisi, aby stanovila konkrétní cíl pro vyjednávání a uzavírání nových rámcových dohod týkajících se záležitostí, jež souvisejí se sociální odpovědností podniků, a aby vyzvala sociální partnery, aby tyto dohody uzavřely v souvislosti se svým novým sektorovým přístupem k sociální odpovědnosti podniků; vyzývá Komisi, zejména její GŘ pro zaměstnanost, aby do sociální odpovědnosti podniků začlenila pracovní normy tím, že spolu s vládami třetích zemí uskuteční pilotní projekty zaměřené na „důstojnou práci“;
46. souhlasí se sdělením Komise nazvaným „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“, které tvrdí, že „předpokladem pro naplnění sociální odpovědnosti podniků je dodržování platných právních předpisů a kolektivních dohod sociálních partnerů“; domnívá se, že sociální odpovědnost podniků by měla doplňovat, ale rozhodně nikoli nahrazovat stávající právní předpisy, kolektivní vyjednávání a dialog se zaměstnanci organizovanými v odborech; domnívá se, že podniky by se měly zavázat k projednávání své politiky týkající se sociální odpovědnosti podniků – a prvků, jako je např. výroční zpráva společnosti o sociálním a environmentálním dopadu jejich činností – se zaměstnanci a jejich zástupci; domnívá se, že nepovinný soubor pravidel pro evropské rámcové dohody by měl být přijat na základě možného obsahu takového rámce, jak to popisuje pracovní dokument útvarů Komise na toto téma;
47. žádá EU, a zejména Komisi, aby:
1. zajistily, aby se otázka sociální odpovědnosti podniků a lidských práv stala jednou z hlavních priorit jednotlivých finančních nástrojů v novém víceletém finančním rámci (VFR) pro období 2014–2020; a dále
 2. vytvořily v rámci evropského nástroje pro demokracii a lidská práva (EIDHR) zvláštní podporu pro odbornou přípravu a celkové zvyšování kapacit organizací občanské společnosti, vnitrostátních organizací pro lidská práva, ochránců lidských práv, odborů a jiných organizací hájících lidská práva v oblasti sociální odpovědnosti podniků a lidských práv;
48. vítá skutečnost, že někteří členové obchodního sektoru využili summitu OSN Rio+20 k prosazování nové celosvětové úmluvy o odpovědnosti podniků v rámci systému OSN; domnívá se, že přestože k takovéto úmluvě pravděpodobně schází několik let, EU by se měla do rozpravy konstruktivně zapojit; domnívá se nicméně, že takováto diskuse nesmí odvést pozornost tvůrců politiky v podnicích a ve vládě od toho, aby se vši naléhavostí pokračovali s prováděním stávajících nástrojů sociální odpovědnosti podniků; upozorňuje na skutečnost, že existují různé modely toho, jak by se nové podoby globální správy ve

vztahu k sociální odpovědnosti podniků mohly vyvinout vedle systému OSN, např. na základě podpory růstu směrnic OECD mezi nečleny nebo prostřednictvím samostatné iniciativy podobně smýšlejících vlád; vyzývá EU, Komisi a členské státy, aby vypracovaly a prosazovaly, aby specifické návrhy konkrétního a ověřitelného obchodního příspěvku byly schváleny jakožto součást navrhovaných cílů udržitelného rozvoje OSN po roce 2015;

Veřejné politiky na podporu sociální odpovědnosti podniků

49. podporuje názor, který ve své zprávě z června 2004 vyjádřilo mnohostranné fórum, totiž že k prosazování sociální odpovědnosti podniků mohou významně přispět veřejné orgány, budou-li plnit přesvědčovací a podněcující úlohu, v neposlední řadě v oblasti veřejných zakázek, a vyzývá členské státy, aby prostřednictvím skupiny na vysoké úrovni a jinými způsoby tyto snahy opětovně významně podnítily;
50. požaduje, aby se v případech, kdy jsou EU nebo její členské státy obchodními partnery (např. v případě veřejných zakázek, státních podniků, společných podniků, vývozních úvěrových záruk a rozsáhlých projektů ve třetích zemích), stalo prioritou dodržování směrnic a zásad OECD a OSN, přičemž tato priorita se promítne do konkrétních smluvních ujednání, z nichž budou vyplývat důsledky pro podniky, které hrubě porušují standardy v sociální oblasti, v oblasti životního prostředí a lidských práv;
51. zdůrazňuje význam rámce OSN „Chránit, respektovat a napravovat“ a domnívá se, že jeho tři pilíře – odpovědnost státu za ochranu lidských práv, odpovědnost podniků za dodržování lidských práv a nutnost účinnějšího přístupu k nápravě – by měly být podpořeny vhodnými opatřeními, jež umožní jejich provádění;
52. zdůrazňuje, že evropské podniky, jejich dceřiné společnosti a jejich subdodavatelé hrají vzhledem ke svému podílu na mezinárodním obchodu zásadní úlohu při podpoře a šíření sociálních a pracovních standardů ve světě; uznává, že stížnosti na společnosti EU, které působí v zahraničí, jsou často snáze řešitelné přímo v místě působení; vyjadřuje uznání státům OECD za zřízení vnitrostátních kontaktních míst coby mimoprávního prostředku ke smírnému řešení široké škály sporů v oblasti podnikání a lidských práv; vyzývá nicméně podniky, aby více usilovaly o vytvoření mechanismů pro řešení stížností v souladu s kritérii efektivity vytyčenými v obecných zásadách OSN a aby usilovaly o závaznější postupy, které budou vyžadovány v mezinárodně uznávaných pravidlech a zásadách, zejména v nedávno aktualizovaných směrnicích OECD pro nadnárodní podniky, deseti zásadách OSN nazvaných „Global Compact“, normě ISO 26000 pro oblast společenské odpovědnosti a tripartitní deklaraci MOP o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku;
53. vítá záměr Komise pozměnit ustanovení mezinárodního práva soukromého obsažená v nařízení Brusel I, a zejména pak zavedení zásady „forum necessitatis“; zdůrazňuje, že je třeba dále zefektivňovat přístup k odškodňování obětí porušování lidských práv, pokud k němu došlo v důsledku působení společnosti mimo EU, a to prostřednictvím reformy nařízení Brusel I a Řím II; vyzývá k přijetí účinných opatření, která povedou k odstranění překážek při vymáhání práva, jako jsou např. nepřiměřené náklady na soudní řízení, a sice prostřednictvím iniciativ, mezi něž patří např. vypracování minimálních standardů pro kolektivní odškodnění nebo řešení problému „oddělené právní subjektivity“ podniků;

54. vyzývá k vypracování účinnějších standardů v oblasti transparentnosti a odpovědnosti podniků EU vyvážejících technologie, které mohou být zneužity k porušování lidských práv nebo k ohrožení bezpečnostních zájmů EU;
55. vyzývá k uplatňování zásady „poznej svého koncového uživatele“ s cílem zajistit zvýšený dohled a prevenci, aby nedocházelo k porušování lidských práv na nižších nebo vyšších stupních dodavatelského řetězce a výrobního či tržního oběhu;
56. domnívá se, že členské státy by měly dovést společnosti k odpovědnosti za přijetí zásad a iniciativních politik s cílem čelit diskriminaci a sociálnímu vyloučení, prosazovat rovnost žen a mužů a dodržovat základní práva všech osob;
57. vyzývá Komisi a členské státy, aby vzhledem k mnohostrannému přístupu k sociální odpovědnosti podniků zvážily rozšíření účasti pozorovatelů na konferencích skupiny na vysoké úrovni, které se konají jednou za dva roky, na dva zpravodaje z příslušných výborů Evropského parlamentu, zástupce Programu OSN pro životní prostředí, Rady OSN pro lidská práva a Mezinárodní organizace práce a vždy po jednom kandidátovi z řad evropských podniků, odborových svazů a občanské společnosti, které schválí koordinační výbor mnohostranného fóra;
58. uznává, jak zdůrazňuje Laekenská deklaráce z roku 2001, že stále zůstává zapotřebí, aby se orgány a instituce EU přiblížily občanům Unie; podporuje proto formálně prozkoumat návrh interinstitucionálního programu v oblasti lidských zdrojů „Solidaritě“ v orgánech a institucích EU, jehož cílem je usnadnit zapojení zaměstnanců orgánů a institucí a stážistů do komunitních činností prostřednictvím dobrovolných humanitárních a pozitivních sociálních činností, jež by byly součástí jak odborného vzdělávání zaměstnanců, tak jejich dobrovolné činnosti; zdůrazňuje skutečnost, že navrhovaný program je z hlediska nákladů úsporný, má vysokou přidanou hodnotu a napomohl by podpoře a provádění politik a programů EU; naléhavě vyzývá členské státy, aby zahrnuly dobrovolnou činnost zaměstnanců do svých vnitrostátních akčních plánů; požaduje, aby byl prostřednictvím Evropského dobrovolnického centra (CEV) podepsán „pakt“ o zapojení organizací občanské společnosti z celé Evropy do plnění tohoto cíle;
59. vyzývá podniky, aby podněcovaly mezinárodní dobrovolnickou činnost vlastních zaměstnanců s cílem podporovat součinnost veřejného sektoru se soukromým sektorem v oblasti rozvojové spolupráce; vyzývá Komisi, aby v této oblasti podporovala iniciativy podniků prostřednictvím budoucího Evropského dobrovolnického sboru humanitární pomoci;
60. domnívá se, že by členské státy měly podporovat podniky v tom, aby vypracovaly a zavedly opatření k řešení potřeby respektovat soukromý a rodinný život všech svých zaměstnanců; domnívá se, že tyto politiky a opatření by měly odpovídat zásadě rovnosti a měly by zahrnovat i vyjednávání o délce a organizaci pracovních hodin, úrovni platů, zajištění dostupnosti praktických příslušenství pro pracovníky a o flexibilních pracovních podmínkách, včetně povahy zaměstnaneckých smluv a možnosti dočasného přerušení zaměstnání;
61. uznává, že sociální ukazatele zaostávají za těmi environmentálními, pokud jde o ekonomické ocenění a obecnou specifickou v případě mnoha iniciativ sociální

odpovědnosti podniků; domnívá se, že navzdory příručce pro sociálně odpovědné zadávání veřejných zakázek je EU v této oblasti příliš zdrženlivá; požaduje studii o „hodnocení sociálního kapitálu“, která by vedla k rozsáhlé rozpravě pod vedením Evropy o lepším začlenění sociálních dopadů do udržitelného řízení podniků; podporuje financování pilotních projektů za účelem rozvoje sociálních ukazatelů, sociálních ratingových agentur a praktik sociálních auditů v některých členských státech a obchodních odvětvích;

62. vítá uznání role, kterou musí hrát při prosazování sociální odpovědnosti podniků zadávání veřejných zakázek, k čemuž patří přístup k odborné přípravě, rovnost, spravedlivý obchod a sociální začlenění znevýhodněných pracovníků a osob se zdravotním postižením, a to způsobem, který by pro podniky představoval pobídku ke zvýšení jejich sociální odpovědnosti; považuje však za nejasné, do jaké míry byly postupné změny právních předpisů EU týkajících se veřejných zakázek skutečně uplatňovány ze strany orgánů veřejné správy a jakého celkového dopadu bylo dosaženo v oblasti zlepšení environmentální a sociální výkonnosti podniků a v oblasti podněcování k sociální odpovědnosti podniků; požaduje další výzkum a posouzení dopadů, které vyústí v jasná doporučení s cílem poskytnout snadno srozumitelné pobídky pro podniky; žádá, aby sem byla zahrnuta analýza rostoucí praxe podniků začleňovat ujednání o sociální odpovědnosti podniků do svých soukromých nákupů, tj. do mezipodnikových smluv, a požaduje určení osvědčených postupů v této oblasti;
63. podporuje používání informačních a komunikačních technologií a sociálních médií k povzbuzování těch, kteří mají globální zájem účastnit se aktivněji mnohostranných konzultací;
64. vyjadřuje uznání členským státům za značné úsilí, jež vynaložily na rozvoj a provádění národních akčních plánů v oblasti sociální odpovědnosti podniků ve spolupráci s vnitrostátními mnohostrannými platformami v mnoha zemích EU; vyjadřuje však znepokojení, že celá řada opatření veřejné politiky dosud nepřinesla při posilování sociální odpovědnosti podniků podstatné viditelné výsledky; požaduje další výzkum a hodnocení opatření veřejné politiky týkajících se sociální odpovědnosti podniků na evropské úrovni; vyzývá Komisi, aby šla jakožto odpovědný zaměstnavatel příkladem a zveřejnila vlastní zprávu o sociální odpovědnosti v souladu s dodatkem globální iniciativy pro podávání zpráv týkajícím se veřejném sektoru a nabízela zaměstnancům Komise „vhodné“ pracovní volno určené k tomu, aby se mohli věnovat dobrovolnickým činnostem zaměstnanců, a přezkoumala využívání investic penzijních fondů podle etických kritérií;
65. požaduje, aby Evropský rok občanství 2013 zahrnoval zvláštní část týkající se podnikového občanství, jež vyzve podnikatele a lidi z oblasti obchodu, aby se zapojili do stávajících iniciativ sociální odpovědnosti podniků v členských státech a na úrovni EU za účelem podpory a rozvoje konceptu „dobrého podnikového občana“;
66. vítá záměr Komise založit svůj nový plán přidělování zakázek na stávajících postupech v této oblasti; domnívá se, že takové přidělování zakázek může stimulovat sociální odpovědnost podniků, ale pouze pokud subjekty, kterým byla zakázka udělena, zastupují opravdové osvědčené postupy na vnitrostátní, evropské a světové úrovni; vyzývá Komisi,

aby zřídila nezávislou skupinu odborníků, která by toto posuzovala a průběžně prováděla „audit“ tohoto plánu v tomto roce a v letech následujících; požaduje, aby publicita kolem přidělování zakázek odrážela skutečnou složitost výzev, kterým se v této oblasti čelí, a zdůrazňuje, že je třeba, aby si ponaučení odnesly všechny podniky, a nejen vítězové řízení;

67. považuje za zásadní, aby Komise co nejdříve vypracovala ohlášenou společnou metodiku měření environmentální výkonnosti založenou na nákladech na životní cyklus; domnívá se, že taková metodika by byla užitečná, pokud jde o transparentnost informací o podnicích i o hodnocení environmentální výkonnosti podniků ze strany orgánů;
68. vyzývá Komisi, aby v souladu s doporučeními edinburghské studie, již byla Komise zadavatelem, urychlila předložení nových návrhů v rámci svého pracovního programu s cílem pomoci překlenout nedostatky v řízení, které souvisejí s mezinárodními normami v oblasti sociální odpovědnosti podniků;
69. vyzývá členské státy, aby podnikly kroky ke zvýšení účinnosti politik na podporu sociální odpovědnosti podniků např. zavedením odměn pro odpovědné jednání podniků ve formě pobídek investiční politiky a přístupu k veřejným investicím;
70. je potěšen plánem Komise pokročit s iniciativami v oblastech odpovědné výroby a spotřeby; domnívá se, že EU může stavět na zkušenostech iniciativ sociální odpovědnosti podniků, které zavedly zvláštní odbornou přípravu a budování kapacit pro nakupující osoby v rámci podniku; domnívá se, že plánovaná iniciativa týkající se transparentnosti může být zásadním hnacím motorem hnutí etických spotřebitelů; vyzývá Komisi a členské státy, aby zvážily, zda je proveditelné a žádoucí vytvořit evropské sociální označení pro všechny společnosti zapojené do sociální odpovědnosti podniků s cílem zviditelnit jejich úsilí pro spotřebitele a investory, a aby stavěly na stávajících iniciativách týkajících se označování a soustavně prosazovaly spolupráci vycházející „zdola“ pod záštitou Mezinárodní aliance pro sociální a ekologickou akreditaci a značení (ISEAL); navrhuje, aby společnosti s takovým evropským označením byly pravidelně sledovány, pokud jde o jejich dodržování ustanovení sociální odpovědnosti podniků stanovených tímto označením;

Propojování sociálně odpovědných investic a zveřejňování údajů

71. bere na vědomí, že klíčovou hnací silou trhu se sociálně a udržitelně odpovědnými investicemi je poptávka institucionálních investorů, nicméně by hlavní zaměření nemělo zůstat omezeno na environmentální hlediska; v této souvislosti konstatuje, že hlavní hnací silou sociální odpovědnosti podniků je zveřejňování údajů pro investory a spotřebitele a že se musí toto zveřejňování zakládat na snadno použitelných a měřitelných sociálních a environmentálních zásadách; vítá kroky Komise směřující k navázání dialogu s investory ohledně otázek sociální odpovědnosti podniků; požaduje, aby se tento dialog pevně zakládal na podpoře zásad OSN týkajících se odpovědných investic a zásady integrovaného podávání zpráv;
72. konstatuje, že příjemci dlouhodobých investic, jako jsou penzijní fondy, mají zájem na udržitelné návratnosti a odpovědném jednání podniků; domnívá se, že je důležité, aby pobídky investičních agentů byly účinně napojeny na zájmy příjemců a aby se

neomezovaly na úzký výklad těchto zájmů, soustředěný pouze na maximalizaci krátkodobé návratnosti; podporuje legislativní rámec, který sleduje tento cíl; vítá skutečnost, že Komise pracuje na návrhu týkajícím se dlouhodobých investic a správy podniků, který pomůže tyto otázky řešit;

73. podporuje Komisi ve snaze o urychlení návrhu týkajícího se zveřejňování nefinančních informací ze strany podniků; je potěšen tím, že tento návrh vychází z širokých veřejných konzultací a z řady seminářů s příslušnými zúčastněnými stranami; upozorňuje, že používání termínu „nefinanční“ by nemělo zastírat skutečnost, že sociální, environmentální a lidskoprávní otázky mají pro podniky velmi reálné finanční důsledky; domnívá se, že tento návrh dává EU možnost doporučit evropským podnikům, aby uplatňovaly obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv a iniciativu OSN nazvanou „Global Compact“, které by měly být sladěny s integrovaným podáváním zpráv, které v současné době vypracovává Mezinárodní rada pro integrované podávání zpráv (IIRC); zdůrazňuje, že každé řešení musí být pružné a nesmí vést k nadměrné administrativní zátěži a výdajům, zejména pro podniky s méně než 500 zaměstnanci; domnívá se, že užitečným nástrojem by mohl být systém „dodržuj, nebo vysvětli“;
74. konstatuje, že zprávu o sociálních otázkách by v zájmu zvýšení důvěryhodnosti činnosti podniků měl ověřovat externí subjekt;

Další uskutečňování sociální odpovědnosti podniků ☺

75. podporuje evropské mnohostranné fórum, aby pokračovalo ve své vedoucí úloze při podpoře uplatňování návrhů, jež ve svém sdělení předložila Komise; zdůrazňuje, že pokud by se více zaměřovala na malé a střední podniky, mohla by se sociální odpovědnost podniků více šířit ve všech částech Evropy; vyzývá všechny účastníky, aby se zapojili do práce tohoto fóra a zastávali pružný, nepředpojatý a na konsensus zaměřený přístup, jenž bude odpovídat opravdovému duchu sociální odpovědnosti podniků;
76. trvá na tom, že jádrem strategie sociální odpovědnosti podniků jsou práva a svobody odborů a zastoupení demokraticky zvolených orgánů zástupců pracovníků; oceňuje stávající rámec EU pro odvětvové a meziodvětvové struktury sociálního dialogu a vyzývá k plným a aktivním konzultacím a zapojení zastupujících organizací a odborů – zejména při přípravě, uplatňování a sledování procesů a struktur realizace sociální odpovědnosti podniků v rámci jednotlivých společností – jež by se zaměstnavateli spolupracovaly ve skutečně partnerském duchu; vyzývá Komisi, aby vedle podniků a dalších zúčastněných stran přistupovala v rámci dialogu o otázkách sociální odpovědnosti podniků jako k partnerům také k odborům a zástupcům zaměstnanců, kteří jsou klíčovými aktéry; je toho názoru, že sociální partneři mohou hrát při propagaci sociální odpovědnosti podniků významnou úlohu, což obohacuje a usnadňuje, jak je třeba poznamenat, sociální dialog;
77. žádá, aby politiky v oblasti sociální odpovědnosti podniků zahrnovaly konkrétní opatření na potírání nezákonných postupů, jakým je zařazování pracovníků na černou listinu a bránění jejich přijetí do zaměstnání, a to často v souvislosti s jejich členstvím a činností v odborech nebo s úlohou, kterou plní jako zástupci v oblasti zdraví a bezpečnosti;
78. trvá na tom, že každá společnost, o níž se zjistí, že zařazuje pracovníky na černou listinu nebo porušuje lidská práva a pracovní normy, by měla být vyloučena z možnosti získat

dotace a finanční příspěvky EU a z účasti ve výběrových řízeních na další veřejné zakázky na úrovni EU, jednotlivých států či veřejného orgánu;

79. poznamenává, že sociální odpovědnost podniků musí být dodržována nejen hlavní společností nebo dodavatelem, ale také všemi subdodavatelskými řetězci, které využívá, a to ať dodává zboží, zaměstnance či služby a ať má sídlo v EU nebo ve třetí zemi, aby se tak zajistily rovné podmínky založené na spravedlivé odměně a důstojných pracovních podmínkách a zaručily odborová práva a svobody;
80. podporuje návrh směrnice o minimálních pravidlech pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu, který vypracovala Komise, a požaduje, aby součástí politik sociální odpovědnosti podniků v relevantních odvětvích (jako je cestování, pojišťovnictví, ubytování a telekomunikace) byly pozitivní a praktické strategie a struktury na podporu obětí trestného činu a jejich rodin v období krize a aby byly zavedeny zvláštní politiky pro zaměstnance, kteří se stanou obětí trestného činu, ať už na pracovišti či mimo něj;
81. souhlasí s tím, že na sociální odpovědnost podniků nelze uplatňovat jednolitý přístup, avšak uznává, že bujení rozličných iniciativ v oblasti sociální odpovědnosti podniků – byť prokazuje povědomí o významu politik v této oblasti – může způsobit dodatečné náklady, být překážkou uplatňování a narušovat důvěru a spravedlnost; domnívá se, že provádění pokynů v oblasti sociální odpovědnosti podniků musí být dostatečně flexibilní a přizpůsobovat se specifickým požadavkům každého členského státu a regionu, zejména s ohledem na kapacitu malých a středních podniků; vítá však aktivní spolupráci Komise s Parlamentem a Radou i s dalšími mezinárodními orgány s cílem dosáhnout v dlouhodobém horizontu zásadního sblížení iniciativ sociální odpovědnosti podniků a sdílení a propagace osvědčených postupů podniků v oblasti jejich sociální odpovědnosti a rovněž prosazovat pokyny obsažené v mezinárodní normě ISO 26000 a zajistit tak, aby existovala jednotná, globální, koherentní a transparentní definice sociální odpovědnosti podniků; naléhavě vyzývá Komisi, aby účinně přispěla k vedení a koordinaci politik členských států EU, a tím minimalizovala nebezpečí, že podnikům působícím ve více než jednom členském státě vzniknou v důsledku odlišných ustanovení další náklady;
82. je přesvědčen o tom, že názor, podle něž je společenská odpovědnost podniků „luxusem“, který podniky podporují pouze v dobách hospodářské prosperity, byl přesvědčivě vyvrácen tím, že intenzivní úsilí podniků v oblasti sociální odpovědnosti nadále pokračuje; domnívá se, že se jedná o zastaralý předpoklad, který ignoruje význam dobrého jména podniku a nebere v potaz, do jaké míry mohou externí faktory ohrozit ziskovost moderního podniku; vyzývá všechny evropské politické činitele, aby sami začlenili sociální odpovědnost podniků do všech úrovní hospodářských politik a aby ji posílili i v rámci strategie Evropa 2020;
83. zdůrazňuje, že sociální odpovědnost podniků by měla platit pro celý globální dodavatelský řetězec, včetně všech úrovní subdodávek, a bez ohledu na to, zda se jedná o dodávky zboží, pracovníků nebo služeb, by měla zahrnovat ustanovení, která rozšíří ochranu i na migrující pracovníky, pracovníky pracovních agentur a vyslaných pracovníků, a měla by být založena na spravedlivé odměně a důstojných pracovních podmínkách a zajišťovat odborová práva a svobody; zastává názor, že je dále třeba propracovat koncept odpovědného řízení dodavatelského řetězce jako mechanismus

zajišťující sociální odpovědnost podniků;

84. vyjadřuje uznání za práci, kterou v oblasti podpory sociální odpovědnosti podniků odvádějí některé obchodní školy, i když připouští, že představují menšinu; žádá skupinu na vysoké úrovni a členské státy, aby se ve spolupráci s Komisí a v případě potřeby s univerzitami zabývaly způsoby, jak začlenit sociální odpovědnost podniků, odpovědné řízení a odpovědné občanství do vzdělávání a odborné přípravy v oblasti řízení podniků pro všechny budoucí vedoucí představitele podniků, a učinit z nich tak klíčový prvek strategického řízení a zvýšit povědomí o udržitelné spotřebě; je přesvědčen, že účastnit by se mohly i děti zapojené do programů pro mladé podnikatele; vyzývá Komisi, aby prostřednictvím programu celoživotního učení EU a programu EU Mládež v akci poskytla vzdělávacím projektům a projektům odborné přípravy v oblasti sociální odpovědnosti podniků další finanční podporu;
85. znovu opakuje, že sociální odpovědnost podniků by se měla vztahovat na všechny podniky, neboť je třeba zajistit spravedlivé a rovné podmínky pro všechny; zdůrazňuje však, že vzhledem ke způsobu, jakým těžební podniky působí v rozvojových zemích, je nutné od dobrovolnosti závazků upustit; zdůrazňuje, že investice ropných podniků v Nigérii jsou dobrým příkladem omezení, na něž naráží sociální odpovědnost podniků v současné podobě, neboť podniky nebyly dosud schopny přijmout iniciativy v oblasti sociální odpovědnosti podniků, které by vedly k vytvoření udržitelných obchodních postupů nebo které by přispěly k rozvoji hostitelských zemí; důrazně podporuje legislativní návrh týkající se podávání zpráv, které bude založeno na normách iniciativy v oblasti transparentnosti těžebního průmyslu (EITI) a v jehož rámci budou podniky oznamovat prodeje a zisky, ale i daně a příjmy pro každou jednotlivou zemi, aby se zamezilo korupci a vyhýbání se daňovým povinnostem; vyzývá evropské těžební společnosti, které působí v rozvojových zemích, aby šly příkladem a uplatňovaly sociální odpovědnost a prosazovaly důstojnou práci;
86. žádá, aby byly na úrovni EU přijaty normy náležité péče v oblasti lidských práv a dodavatelského řetězce, které by mimo jiné splňovaly požadavky stanovené v pokynech OECD pro náležitou péči odpovědných dodavatelských řetězců minerálů z oblastí postížených konflikty a z vysoce rizikových oblastí a které by se mimo jiné soustředily na oblasti s případným významným negativním nebo pozitivním dopadem na lidská práva, jako jsou celosvětové a místní dodavatelské řetězce, nerostné suroviny pocházející z nelegálních zdrojů, zajišťování služeb třetími stranami a zabírání půdy, a na regiony, v nichž je pracovní právo a ochrana pracovníků nedostatečné nebo v nichž se produkují výrobky nebezpečné pro životní prostředí a zdraví; vítá programy, které EU již zavedla, zejména programy prosazování práva, správy a obchodu v oblasti lesnictví (FLEGT), a podporuje soukromé iniciativy, jako je iniciativa usilující o transparentnost těžebního průmyslu (EITI);
87. vyzývá Komisi, aby přijala další iniciativy s cílem rozvinout a posílit potenciál sociální odpovědnosti podniků v oblasti boje proti změně klimatu (tím, že bude spojena s účinnějším využíváním zdrojů a s energetickou účinností), např. v rámci postupů, které podniky uplatňují při nákupu surovin;
88. zdůrazňuje, že pomoc, kterou EU poskytuje vládám třetích zemí za účelem uplatňování

právních předpisů v sociální oblasti a v oblasti životního prostředí, a účinný režim kontrol představují nezbytný doplněk snah o prosazení sociální odpovědnosti evropských podniků na celém světě;

89. navrhuje vládám členských států, aby požádaly Evropskou investiční banku, aby do svých činností začlenila doložku o sociální odpovědnosti podniků;
90. vyzývá Komisi, aby prosazovala sociální odpovědnost podniků na mnohostranných fórech tak, že bude podporovat posílenou spolupráci mezi WTO a dalšími mnohostrannými fóry zabývajícími se otázkami sociální odpovědnosti podniků, jako např. Mezinárodní organizace práce a OECD;
91. žádá, aby EU a třetí země, které podepsaly dvoustranné obchodní dohody, vytvořily systém nadnárodní právní spolupráce s cílem zajistit obětem poškozeným v důsledku porušení sociálních nebo environmentálních právních předpisů nebo v důsledku nedodržení závazků sociální odpovědnosti podniků ze strany nadnárodních společností nebo jejich bezprostředních dodavatelů účinný přístup k právní ochraně v zemi, v níž k tomuto porušení došlo, a s cílem podporovat vytváření mezinárodních soudních postupů určených k případnému potrestání porušení předpisů ze strany podniků;
92. žádá, aby bylo hodnocení dopadu nových technologií na lidská práva prováděno co nejdříve již ve fázi jejich výzkumu a vývoje, a požaduje, aby taková hodnocení zahrnovala i studie možných scénářů a zabývala se i otázkou určení norem pro začlenění lidských práv do designu těchto produktů (tzv. „Human Rights by Design“);
93. konstatuje, že sociální odpovědnost podniků je mechanismem, jehož prostřednictvím mohou zaměstnavatelé podporovat své zaměstnance a místní společenství v rozvojových zemích, že dodržování norem sociální odpovědnosti podniků a pracovních norem umožňuje těmto zemím, aby měly prospěch z dalšího mezinárodního obchodu, a že sociální odpovědnost podniků může zajistit rovnoměrné rozdělení zisků, což povede k udržitelnému hospodářskému a sociálnímu rozvoji a ke snížení chudoby, zejména v dobách finanční krize;
94. vybízí EU, aby se aktivně podílela na zvyšování povědomí o příspěvku, který mohou podniky prostřednictvím sociální odpovědnosti podniků poskytnout společnosti v oblasti kultury, vzdělávání, sportu a mládeže;
95. vybízí mediální společnosti, aby do svých politik sociální odpovědnosti podniků začlenily transparentní standardy žurnalistiky, včetně záruk ochrany zdroje a práv oznamovatelů;
96. vyzývá Komisi, aby zabezpečila již zavedené a dobře fungující iniciativy v oblasti sociální odpovědnosti podniků tím, že zavede testy pro tuto odpovědnost, které posoudí dopad chystaných legislativních a administrativních iniciativ na opatření v oblasti sociální odpovědnosti podniků, a výsledky těchto testů zohlední ve svých návrzích;
97. s ohledem na udržitelnost vítá závazky uložené účastníkům trhu a vyzývá Komisi, aby iniciativy v oblasti sociální odpovědnosti podniků sledovala a hodnotila;
98. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům

členských států.

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

Komise ve svém posledním sdělení o sociální odpovědnosti podniků zahrnuje tuto problematiku do evropského myšlení, a to do oblasti politiky, v níž Evropský parlament sehrává rozhodující úlohu. Představuje rovněž podstatný pokrok, pokud jde o reakci na dialog s Parlamentem a zainteresovanými stranami, jež se zúčastnily diskuse o sociální odpovědnosti podniků, která se vede od posledního sdělení.

Parlament v tomto návrhu usnesení vítá nový důraz, jenž Evropa klade na podporu celosvětových iniciativ v oblasti sociální odpovědnosti podniků, přeformulování přístupu mnoha zúčastněných stran, vymezení pojmu, v němž se odráží dohoda na celosvětové úrovni a podstatně aktivnější podpůrnou úlohu samotné Evropské komise.

Jsem přesvědčen o tom, že je toto sdělení konstruktivní, obrací se do budoucnosti a reaguje na vývoj v oblasti sociální odpovědnosti podniků v Evropě i ve světě. Poskytuje pevný základ pro budoucí opatření a Evropský parlament je v něm vyzýván k poskytnutí široké podpory.

Ve své zprávě proto usiluji o to, aby vlastním způsobem přispěla k diskusi tím, že rozvine některé myšlenky vyjádřené ve sdělení Komise a rovněž tím, že poukáže na případné nedostatky.

Udržitelné oživení

Diskuse o sociální odpovědnosti podniků je uváděna do souvislosti se stávající hospodářskou krizí. Argumentuje se tím, že má-li dojít k obnově důvěry v podniky a k udržitelné obnově hospodářství, je sociální odpovědnost podniků nezbytná.

Ačkoli je vhodné mít se na pozoru před obviňováním z „greenwashingu“ (šíření nepravdivých informací o vlastní environmentální odpovědnosti), na sociální odpovědnost podniků je třeba nahlížet jako na příležitost a ne jako na hrozbu pro konkurenceschopnost podniků. Je rovněž součástí tzv. vlastní sociální licence Evropy, jejíž pomocí se prosazuje růst poháněný obchodem.

Krátkodobé uvažování Bruselu, které se zaměřuje výhradně na transparentnost a odpovědnost samotných finančních trhů, by vedlo k opakování stejných chyb, z nichž jsou obviňováni ti, kteří nesou odpovědnost za zhroucení bankovního systému.

Před zásadní povinností transformovat evropské a celosvětové hospodářství na budoucí hospodářství s nízkými emisemi uhlíku nelze uniknout. Udržitelné podniky mohou fungovat jen v podmínkách udržitelného hospodářství.

Proto ve své zprávě vybízím odpovědné společnosti, aby aktivně prokázaly své odhodlání zmírnit sociální dopady krize a aby za tímto účelem zahájily některá z navrhovaných opatření v oblasti sociální odpovědnosti podniků, a to co se týče vytváření pracovních míst pro mladé lidi, ochrany zdraví při práci, udržitelnosti důchodů, podpory mzdy zabezpečující dobré životní podmínky, ukončení nekalých pracovněprávních praktik uplatňovaných v rámci dodavatelského řetězce podniků a podpory nových trhů s ekologickými a pro společnost užitečnými produkty a službami.

Provádění celosvětové sociální odpovědnosti podniků

Druhou prioritou této zprávy je rozvinout konkrétní myšlenky, které by mohly prosadit záměr Komise provádět iniciativy v oblasti celosvětové odpovědnosti podniků efektivněji.

Domnívám se, že center excellence v oblasti sociální odpovědnosti podniků, které Komise přislíbila v roce 2006, se podařilo lépe dosáhnout v roce 2012, kdy byl přijat globální přístup zaměřený na evropské podniky působící na celosvětových trzích.

Doporučuji, aby Evropská komise vypracovala celkovou zprávu o plnění obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv, přičemž členské státy mohou své provádění zlepšit pomocí procesu vzájemného hodnocení, který je již v oblasti posuzování lidskoprávních politik běžný. Je rovněž načase zabývat se citlivou otázkou extraterritoriální soudní příslušnosti ve věcech týkajících se zneužívání pracovní síly či širších lidských práv ze strany evropských podniků, k nimž dochází ve třetích zemích, kde je přístup ke spravedlnosti omezený.

Rovněž ve zprávě vyjadřuji názor, že Komise musí být při provádění pokynů OECD pro nadnárodní podniky aktivnější a musí je uvádět v obchodních a investičních dohodách, poskytovat finanční podporu na budování kapacit, pomáhat při řešení stížností na údajná porušení těchto pokynů, podmiňovat poskytování finanční podpory podnikům dodržováním pokynů OECD a pomáhat se získáváním nových signatářů těchto pokynů z celého světa.

Zpráva rovněž poukazuje na význam transparentnosti a integrovaného podávání zpráv o udržitelnosti jako hlavní hnací síly sociální odpovědnosti podniků. S velkou podporou se setkává i uskutečnění globální iniciativy pro podávání zpráv – přední metodiky, kterou pro podávání zpráv o udržitelnosti uplatňují podniky v celém světě. Zpráva navíc podporuje plánovaný návrh Komise týkající se této záležitosti v tom smyslu, aby byl úzce spjatý s cílem Mezinárodní rady pro integrované podávání zpráv učinit integrované podávání zpráv do konce dekády celosvětovou normou.

Zpráva podporuje záměr Komise spolupracovat s investory, zejména pokud jde o prosazování zásad OSN pro odpovědné investování, přičemž navrhuji, aby byla zahájena nová iniciativa EU zaměřená na zlepšení „důležitosti“.

Zpráva rovněž doporučuje, aby EU aktivně podporovala podnikatelsky orientovaný návrh úmluvy OSN o odpovědnosti podniků, který byl předložen na letošním summitu OSN Rio +20 o udržitelném rozvoji. Podporuji prosazování sociální odpovědnosti podniků na základě procesu udržitelných rozvojových cílů, jenž byl zahájen v návaznosti na výsledky summitu.

Přístup zahrnující mnoho zúčastněných stran

Evropský parlament byl rovněž požádán, aby uznal zvláštní povahu vytváření politik EU v oblasti sociální odpovědnosti podniků. Jsou rozvíjeny myšlenky o tom, jak využívat konvenční sociální dialog, např. stanovením cíle pro uzavření nových rámcových dohod v oblasti sociální odpovědnosti podniků a financováním pilotních projektů v oblasti důstojné práce spolu s evropskými odborovými svazy.

Evropský parlament byl nicméně výslovně požádán, aby podpořil fungování a rozvoj evropského fóra mnoha zúčastněných stran pro sociální odpovědnost podniků, a to

i prostřednictvím odvětvových iniciativ navrhovaných ve sdělení Komise. Já pak navrhuji dodatečné iniciativy týkající se informačních a komunikačních technologií a sektoru soukromých bezpečnostních služeb. Podporu vyjadřuji i nově plánovaným mnohostranným „sdružením z praxe“.

Spolu s ostatními zúčastněnými stranami požadujeme větší zapojení skupiny členských států na vysoké úrovni a větší pozornost sociální odpovědnosti podniků ze strany GŘ Komise pro životní prostředí a GŘ pro vnější vztahy.

Veřejný a soukromý sektor společně – „inteligentní kombinace“

Zpráva se zasazuje o větší důraz na vliv veřejných politik na sociální odpovědnost podniků. Za tímto účelem je třeba provádět doporučení edinburghské studie vypracované Komisí, která se týká nedostatků v řízení, a dosáhnout konkrétních výsledků týkajících se sociálních ukazatelů, zejména prostřednictvím veřejných zakázek.

Evropská komise byla vyzvána, aby šla příkladem tím, že se sama zaváže k podávání zpráv o udržitelnosti a k etickému řízení vlastních penzijních investic a dále tím, že bude podporovat dobrovolnou činnost ze strany vlastních zaměstnanců.

Zpráva nově poukazuje na vazbu mezi podnikovou odpovědností podniků a podnikovým řízením a podporuje uplatňování kodexů týkajících se správy (stewardship codes) a povinnosti řídicích pracovníků ohledně převzetí sociální odpovědnosti podniků a její začlenění do podnikového rámce.

Důraz je kladen také na trvalý význam doplňkových soukromých a dobrovolných opatření, zejména propagováním výhod, jež přináší podporování zásady konvergence takových iniciativ. Poukazuje se na to, že je mnohem lepší propagovat dobrovolnou spolupráci než nové závazné iniciativy týkající se sociálního označování.

Toto všechno společně je v souvislosti s obecnými zásadami OSN známé jako „inteligentní kombinace“ regulačního a dobrovolného přístupu – a je vskutku rozumné, aby tento přístup zaujala také EU.

Další postup

Podporována je i řada dalších opatření navrhovaných ve sdělení Komise. Já navíc navrhuji, aby byl kladen dodatečný důraz na začlenění sociální odpovědnosti podniků do školních osnov běžných obchodních škol, na podporu sociální odpovědnosti podniků v malých podnicích prostřednictvím tzv. „skupinového přístupu“ a na zavedení kontroly, aby se zaručilo, že vyznamenání v oblasti sociální odpovědnosti podniků budou skutečně odpovídat evropským a celosvětovým osvědčeným postupům.

Na závěr bych rád zopakoval své přesvědčení, že sociální odpovědnost podniků musí pokročit od postupu k výsledkům. Ve sdělení se jednoznačně správně uvádí, že je nanejvýš důležité, aby se k sociální odpovědnosti podniků hlásilo stále více podniků. Uskutečňování iniciativ týkajících se podnikového občanství v rámci evropského roku 2013, průzkum kumulativního vlivu sociální odpovědnosti podniků na řešení sociálních a environmentálních problémů, aby se zdůraznila naléhavost současných výzev, a návrh na uzavření nové dohody s občanskou

společností jsou jen některými z myšlenek, které jsou ve zprávě uvedeny a jež by mohly podnítit k tomu, aby lidé z podnikatelské sféry a mimo ni přispěli k dosažení tohoto cíle.

Jestliže sociální odpovědnost podniků, jak správně uvádí Komise, spočívá v odpovědnosti podniků za jejich vliv na společnost, pak by o tento vliv měli usilovat podniky a společnost společně.

18. 12. 2012

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI (*)

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k sociální odpovědnosti podniků: podpora zájmů společnosti a cesta k udržitelné obnově podporující začlenění
(2012/2097(INI))

Navrhovatel: Raffaele Baldassarre

NÁVRHY

Výbor pro právní záležitosti vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. poukazuje na vzájemné výhody spolupráce mezi podniky a občanskou společností s cílem usnadnit hledání sdílených strategií, výměnu poznatků a srovnávání očekávání; rozhodně tudíž podporuje úsilí Komise o vytváření mnohostranných platform zúčastněných stran pro sociální odpovědnost podniků za účelem prohloubení spolupráce mezi podniky a společností v oblasti klíčových sociálních a environmentálních otázek; zdůrazňuje, že sociální odpovědnost podniků může vyžadovat zákonný rámec, přičemž dobrovolná opatření sice mohou být přijímána jako doplněk, nikdy však nemohou nahradit platné předpisy na ochranu pracovníků, účinnou kontrolu jejich uplatňování a případné sankce;
2. je znepokojen zápornými účinky, které by mohla mít hospodářská krize na organizaci práce; vyzývá Komisi, aby v úzké spolupráci se sociálními partnery využívala mnohostranné platformy zúčastněných stran jakožto doplňkové opatření s cílem podpořit hledání udržitelných řešení zajišťujících plné dodržování pracovního práva v oblasti rovného zacházení, organizace pracovní doby a nejistých forem zaměstnání;
3. souhlasí se sdělením Komise v tom, že nezbytným předpokladem sociální odpovědnosti podniků je dodržování platných právních předpisů a kolektivních smluv mezi sociálními partnery; konstatuje dále, že sociální odpovědnost nezbytně zahrnuje korektní vztahy s odbory, zejména dodržování odborových práv, průběžné informování pracovníků a svazů, které je zastupují, a také zapojení těchto svazů do rozhodování podniků;
4. konstatuje, že při hodnocení sociální odpovědnosti určitého podniku je třeba zohlednit i chování podniků v jeho dodavatelském řetězci a jednání jeho případných subdodavatelů;

5. připomíná strategickou úlohu malých a středních podniků, které mohou díky úzkému vztahu k místu, v němž působí, usnadnit šíření sociální odpovědnosti podniků; vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s vnitrostátními orgány a mnohostrannými platformami zúčastněných stran rozvíjela různé formy odvětvové spolupráce mezi malými a středními podniky, které by jim umožnily společně čelit sociálním a environmentálním problémům;
6. zdůrazňuje význam toho, aby šel rozvoj politik Unie v oblasti sociální odpovědnosti podniků ruku v ruce s mezinárodními standardy, s cílem vyvarovat se rozdílných výkladů v jednotlivých zemích a rizika zvýhodnění nebo znevýhodnění v hospodářské soutěži na vnitrostátní nebo mezinárodní úrovni;
7. vyzývá podniky, aby podněcovaly mezinárodní dobrovolnickou činnost vlastních zaměstnanců s cílem usnadnit součinnost veřejného sektoru se soukromým sektorem v oblasti rozvojové spolupráce; vyzývá Komisi, aby v této oblasti podporovala iniciativy podniků prostřednictvím budoucího Evropského dobrovolnického sboru humanitární pomoci;
8. vyzývá Komisi – a zejména GŘ pro spravedlnost – aby předložila návrhy, které podpoří extraterritoriální příslušnost soudů EU v případech porušování lidských práv ze strany podniků z EU nebo jejich dceřiných společností, subdodavatelů či obchodních partnerů;
9. je si vědom toho, že je důležité šířit postupy a politiky sociální odpovědnosti podniků ve velkých společnostech; vyzývá tudíž Komisi, aby zdůraznila význam toho, aby se sociální odpovědnost podniků stala součástí vzdělávání a odborné přípravy, zejména na obchodních a manažerských školách.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	18.12.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 12 -: 0 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Françoise Castex, Marielle Gallo, Klaus-Heiner Lehne, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Rebecca Taylor, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	József Szájer

5. 12. 2012

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k sociální odpovědnosti podniků: podpora zájmů společnosti a cesta k udržitelné obnově podporující začlenění
(2012/2097(INI))

Navrhovatel: Andrzej Grzyb

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá skutečnost, že nová definice, která je stanovena ve sdělení Komise ze dne 25. října 2011 o sociální odpovědnosti podniků, zdůrazňuje, že dodržování platných právních předpisů a kolektivních smluv je předpokladem zodpovědného jednání, a upřesňuje nezbytný rámec pro sociální odpovědnost podniků tím, že žádá, aby „sociální, ekologické a etické otázky a hlediska týkající se lidských práv a zájmů spotřebitelů“ byly v úzké spolupráci s příslušnými zúčastněnými stranami zakotveny v činnostech a hlavní strategii podniků; opakuje, že sociální odpovědnost podniků se musí vztahovat také na jejich činnost ve vztahu ke třetím zemím a ve třetích zemích;
2. vítá úsilí Evropské unie a jejích členských států o sladění jejich politik s pokyny OECD pro nadnárodní společnosti, které byly aktualizovány v roce 2011, a s obecnými zásadami OSN v oblasti podnikání a lidských práv¹ a zdůrazňuje, že toto úsilí, především v oblasti celosvětových obchodních aktivit, stále ještě nevedlo k přijetí skutečného závazku, co se týče dodržování příslušných standardů v oblasti životního prostředí, sociálních standardů a standardů v oblasti lidských práv a jejich kontroly;
3. zdůrazňuje, že při hodnocení toho, zda jednotlivé podniky respektují požadavky na sociální odpovědnost, je důležité zohlednit celý dodavatelský řetězec; domnívá se, že je

¹ Rada OSN pro lidská práva, 17. zasedání dne 21. března 2011, zpráva Johna Ruggieho, zvláštního zástupce generálního tajemníka OSN, k otázce lidských práv a nadnárodních společností a jiných forem podnikání: „Obecné zásady v oblasti podnikání a lidských práv, jimiž se provádí rámec Organizace spojených národů „Chránit, respektovat a napravovat““ (A/HRC/17/31) (dále jen: „obecné zásady OSN“).

nanejvýš důležité, aby existovaly účinné a transparentní ukazatele, které umožní systematickým způsobem vyhodnotit přesné dopady činností podniků;

4. trvá na tom, že každý z 27 členských států musí urychlit revizi svých národních akčních plánů týkajících se sociální odpovědnosti podniků a rozvoj vnitrostátních plánů provádění příslušných pokynů OECD a obecných zásad OSN, přičemž obojí by mělo být dokončeno nejpozději v prosinci roku 2013; domnívá se, že členské státy by měly zajistit, aby tyto plány byly navrženy za účasti všech příslušných zainteresovaných stran, včetně nevládních organizací, občanské společnosti, odborů, organizací zaměstnavatelů a vnitrostátních organizací pro lidská práva; vyzývá EU, aby usnadnila zprostředkování zkušeností těch členských států, které tímto procesem právě procházejí; vybízí členské státy, aby se inspirovaly zásadami obsaženými v normě ISO 26000, nejnovější verzi zásad iniciativy Global Reporting a pokyny vypracovanými Evropskou skupinou vnitrostátních organizací pro lidská práva;
5. zdůrazňuje, že sociální odpovědnost podniků v rámci EU i ve třetích zemích by měla být rozšířena také na oblasti, jako jsou organizace práce, kvalita zaměstnání, rovné příležitosti, zapojení do společnosti, boj proti diskriminaci a průběžné odborné vzdělávání;
6. vyzývá k nastolení větší politické soudržnosti na úrovni EU uvedením veřejných zakázek, vývozních úvěrů, řádné správy věcí veřejných, hospodářské soutěže, rozvoje, obchodu, investic a dalších politik a dohod v soulad s mezinárodními standardy v oblasti lidských práv, sociálními standardy a standardy v oblasti životního prostředí, jež jsou stanoveny v příslušných pokynech a zásadách OECD a OSN; v této souvislosti vyzývá jak ke spolupráci se zástupci zaměstnanců, zaměstnavatelů a spotřebitelů, tak i k využívání poradenství ze strany příslušných vnitrostátních organizací pro lidská práva, jež je obsaženo například ve stanovisku Evropské skupiny vnitrostátních organizací pro lidská práva Komisi k otázce lidských práv a zadávání zakázek; žádá smysluplné a odpovídající zhodnocení dopadů legislativních návrhů s ohledem na možný nesoulad s obecnými zásadami OSN a trvá na koordinaci s pracovní skupinou OSN pro podnikání a lidská práva, aby se předešlo nesourodým a nedůsledným výkladům těchto obecných zásad; připomíná, že uznává význam rámce OSN pro lidská práva stanoveného pro sociální odpovědnost podniků a význam Listiny základních práv Evropské unie, včetně článku 16 této listiny, který zaručuje základní právo na svobodu podnikání, jenž by mělo být náležitě zohledněno a mělo by sloužit jakožto odkaz na podporu politik v oblasti sociální odpovědnosti podniků v EU; zdůrazňuje, že je důležité nalézt rovnováhu mezi svobodou podnikání a dalšími právy, která tato listina zaručuje, jakož i s ostatními mezinárodně uznávanými pravidly a zásadami v oblasti sociální odpovědnosti podniků; vítá v této souvislosti úsilí Agentury Evropské unie pro základní práva (FRA) o shromáždění důkazů a odborných znalostí týkajících se existence a výkladu svobody podnikání;
7. zavazuje se i nadále trvale zvyšovat požadavky na orgány EU a jejich zaměstnance, včetně zvláštního představitele EU pro lidská práva a zvláštních představitelů EU v jednotlivých zemích a regionech, aby usilovali o prosazování sociálních standardů a standardů v oblasti životního prostředí a lidských práv ve všech vnějších vztazích a činnostech EU; vyzývá Komisi a členské státy, aby ještě před uzavřením vícestranných a dvoustranných dohod o obchodu a investicích i při jejich přezkumu a při přidělování

rozvojové pomoci v rámci jejich hodnocení prováděly hodnocení jejich dopadu na základní práva a aby zaručily dodržování těchto práv;

8. uznává, že vnitrostátní organizace pro lidská práva, které se řídí pařížskými zásadami, mají vhodné postavení k tomu, aby poskytly podporu provádění obecných zásad OSN a aby usnadnily a dokonce zajistily přístup k nápravě; vyzývá EU a její členské státy, aby kromě podniků a orgánů zastupujících zaměstnance, zaměstnavatele a spotřebitele uznaly vnitrostátní organizace pro lidská práva jakožto klíčové partnery pro prosazování lidských práv a podnikatelských programů, rozvoj vztahů mezi podniky, státem a občanskou společností a podporu mezinárodně uznávaných standardů a zásad v sociální oblasti a v oblasti životního prostředí a lidských práv; vyzývá v této souvislosti členské státy, aby posílily a v případě potřeby rozšířily pravomoci vnitrostátních organizací pro lidská práva tak, aby tyto organizace mohly působit efektivněji, nebo v případě, že žádná vnitrostátní organizace pro lidská práva působící v duchu pařížských zásad neexistuje, aby podnikly kroky k jejímu založení, a EU vyzývá, aby vytvořila odpovídající strategickou podporu; zavazuje se k pravidelné každoroční výměně názorů s vnitrostátními organizacemi pro lidská práva v rámci výboru LIBE nebo podvýboru DROI, přičemž bude vycházet ze zkušeností s výměnami názorů pořádanými podvýborem DROI na „vrcholné schůzce veřejných ochránců práv v EU a v zemích Východního partnerství v roce 2011“, a zavazuje se tyto dialogy doplnit cílenými semináři na téma lidských práv a podnikání;
9. vítá skutečnost, že Mezinárodní organizace práce přijala dne 14. června 2012 doporučení č. 202 týkající se minimální vnitrostátní úrovně sociální ochrany; zavazuje se, že bude otázku lidských práv a sociální odpovědnosti podniků zařazovat na pořad jednání nadcházejících setkání EU s třetími zeměmi, zejména pak s těmi, s nimiž EU pojí zvláštní vztahy; vyzývá k tomu, aby sociální odpovědnost podniků byla začleněna do smluvních vztahů mezi EU a třetími zeměmi, a bude-li to nezbytné, požaduje, aby byly překlady obecných zásad OSN provedeny za využití kapacit EP nebo jiných orgánů EU;
10. vyzývá EU, a zejména Komisi, aby zajistila, aby finanční nástroje, včetně evropského nástroje pro demokracii a lidská práva, chápaly vnitrostátní organizace pro lidská práva jednající ve shodě s pařížskými zásadami jako stěžejní partnery pro dosažení svých cílů a pomohly jim účinně využít jejich jedinečného postavení a odborných zkušeností v oblasti lidských práv, aby mohl vzniknout prostor pro dialog mezi různými zúčastněnými stranami včetně státních orgánů, občanské společnosti a podniků, a za tímto účelem, aby:
 - 1) zajistily, aby se otázka sociální odpovědnosti podniků a lidských práv stala jednou z hlavních priorit jednotlivých finančních nástrojů v novém víceletém finančním rámci (VFR) pro období 2014–2020; a
 - 2) vytvořily v rámci evropského nástroje pro demokracii a lidská práva zvláštní podporu pro odbornou přípravu a celkové zvyšování kapacit organizací občanské společnosti, vnitrostátních organizací pro lidská práva, ochránců lidských práv, odborů a jiných organizací hájících lidská práva v oblasti sociální odpovědnosti podniků a lidských práv;
11. trvá na tom, že k tomu, aby provádění nové strategie EU v oblasti sociální odpovědnosti podniků podporovalo zájmy společnosti v celé její rozmanitosti, dodržování lidských práv

a cestu k udržitelné obnově a rozvoji podporujícímu začlenění, musí pokyny EU týkající se zveřejňování nefinančních informací podniky (včetně informací o životním prostředí, sociálním hledisku a řízení) zajistit transparentnost tím, že vytvoří jasný, jednoznačný, společný a předem daný rámec, který bude výslovně odkazovat na lidská práva a bude plně v souladu s pokyny a zásadami OECD a OSN a bude vycházet z objektivních ukazatelů rovnosti mezi ženami a muži, včetně rozdílů v jejich odměňování a zaměstnávání žen ve vedoucích funkcích; platů mladých lidí; možnosti pracovníků sdružovat se v odborech a vést kolektivní jednání; účinných záruk bezpečnosti na pracovišti; zaměstnávání lidí s postižením;

12. vyzývá EU, aby řešila nedostatečnou vnitřní kapacitu a odborné znalosti zavedením značného množství školicích programů o lidských právech a podnikání ve všech orgánech EU a ve všech oblastech politiky;
13. opakuje svou výzvu EU a jejím členským státům, aby zlepšily vymáhání stávajících právních předpisů v oblastech upravujících sociální odpovědnost podniků a lidská práva a aby vypracovaly další řešení, jak zajistit rovné podmínky pro domácí podniky a společnosti ze třetích zemí za účelem boje proti sociálnímu dumpingu;
14. vyzývá, aby byly na úrovni EU přijaty pečlivé standardy lidských práv a dodavatelského řetězce, které by mimo jiné splňovaly požadavky stanovené v pokynech OECD pro náležitou péči odpovědných dodavatelských řetězců minerálů z oblastí postižených konflikty a z vysoce rizikových oblastí a které by se mimo jiné soustředily na oblasti s případným významným negativním nebo pozitivním dopadem na lidská práva, jako jsou celosvětové a místní dodavatelské řetězce, nerostné suroviny pocházející z nelegálních zdrojů, zajišťování služeb třetími stranami a zabírání půdy, a na regiony, v nichž pracovní právo a ochrana pracovníků nejsou dostatečné nebo v nichž se produkují výrobky nebezpečné pro životní prostředí a zdraví; vítá programy, které EU již zavedla, především program FLEGT – prosazování práva, správa a obchod v oblasti lesnictví, a podporuje soukromé iniciativy, jako je EITI iniciativa usilující o transparentnost těžebního průmyslu;
15. požaduje, aby v případech, kdy jsou EU nebo její členské státy obchodními partnery (např. v případě veřejných zakázek, státních podniků, společných podniků, vývozních úvěrových záruk a rozsáhlých projektů ve třetích zemích), stalo prioritou dodržování pokynů a zásad OECD a OSN, jež by se měly promítnout do konkrétních smluvních ujednání, která by stanovila postihy za hrubé porušování standardů v sociální oblasti, oblasti životního prostředí a lidských práv; doporučuje, aby připravovaná „platforma EU pro vnější spolupráci a rozvoj“ zastávala významnou úlohu při určování opatření, jejichž cílem bude zvýšit kvalitu a účinnost vnější spolupráce EU, slučovacích mechanismů a finančních nástrojů, a také spolupráce a koordinace mezi EU, finančními institucemi a dalšími zúčastněnými stranami v této oblasti;
16. zdůrazňuje význam rámce OSN „Chránit, respektovat a napravovat“ a domnívá se, že jeho tři pilíře – odpovědnost státu za ochranu lidských práv, odpovědnost podniků za dodržování lidských práv a nutnost účinnějšího přístupu k nápravě – by měly být podpořeny vhodnými opatřeními, jež umožní jejich provádění;
17. zdůrazňuje, že evropské podniky, jejich dceřiné společnosti a jejich subdodavatelé zastávají vzhledem ke svému podílu na mezinárodním obchodu zásadní úlohu v podpoře

a šíření sociálních a pracovních standardů ve světě; uznává, že stížnosti na společnosti EU, které působí v zahraničí, jsou často snáze řešitelné přímo v místě působení; vyjadřuje uznání státům OECD za zřízení vnitrostátních kontaktních míst coby mimoprávního prostředku ke smírnému řešení široké škály sporů v oblasti podnikání a lidských práv; vyzývá nicméně společnosti, aby více usilovaly o vytvoření mechanismů pro řešení stížností v souladu s kritérii efektivitu vytyčenými v obecných zásadách OSN a aby usilovaly o závaznější postupy, které budou vyžadovány v mezinárodně uznávaných pravidlech a zásadách, zejména v nedávno aktualizovaných pokynech OECD pro nadnárodní podniky, deseti zásadách OSN nazvaných Global Compact, normě ISO 26000 pro oblast společenské odpovědnosti a tripartitní deklaraci MOP o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku;

18. vítá záměr Komise pozměnit ustanovení mezinárodního práva soukromého obsažená v nařízení Brusel I, a zejména pak zavedení zásady „forum necessitatis“; zdůrazňuje, že je třeba dále zefektivňovat přístup k odškodňování obětí porušování lidských práv, pokud k němu došlo v důsledku působení společnosti mimo EU, prostřednictvím reformy nařízení Brusel I a Řím II; vyzývá k přijetí účinných opatření, která povedou k odstranění překážek při vymáhání práva, jako jsou např. nepřiměřené náklady na soudní řízení, a sice prostřednictvím iniciativ, mezi něž patří např. vypracování minimálních standardů pro kolektivní odškodnění nebo řešení problému „oddělené právní subjektivity“ společností;
19. vyzývá k vypracování účinnějších standardů v oblasti transparentnosti a odpovědnosti společností EU vyvážejících technologie, které mohou být zneužity k porušování lidských práv nebo k ohrožení bezpečnostních zájmů EU;
20. vítá záměr Komise přistoupit k otázce sociální odpovědnosti podniků v kontextu rozšiřování; nicméně vyjadřuje politování nad tím, že v rámci přístupových jednání s kandidátskými zeměmi není tato otázka zvláště řešena a ani není zmíněna ve sdělení Komise nazvaném „Strategie rozšíření a hlavní výzvy v letech 2012–2013“ (COM(2012)0600);
21. vítá záměr Komise pracovat na provedení celosvětových kampaní, mezinárodních zásad a doplňkových právních předpisů s cílem zajistit, aby podniky EU kladně působily na zahraniční společnosti; konstatuje, že kladné působení podniků v zahraničních společnostech lze mimo jiné měřit přístupem místního obyvatelstva ke zdrojům, potravinovou soběstačností obyvatelstva a vnitřním rozvojem těchto společností;
22. vyzývá k uplatňování zásady „poznej svého koncového uživatele“ s cílem zajistit, aby nedocházelo k porušování lidských práv na nižších nebo vyšších stupních výrobního či tržního oběhu.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	3.12.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 42 -: 1 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Sir Robert Atkins, Arnaud Danjean, Marietta Giannakou, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Mario Mauro, Francisco José Millán Mon, María Muñiz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Marek Siwiec, Charles Tannock, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Laima Liucija Andrikiienė, Marije Cornelissen, Elisabeth Jeggle, Agnès Le Brun, Marietje Schaake, Helmut Scholz
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Lara Comi, Danuta Jazłowiecka, Giovanni La Via

6. 12. 2012

STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k sociální odpovědnosti podniků: podpora zájmů společnosti a cesta k udržitelné obnově podporující začlenění (2012/2097(INI))

Navrhovatelka: Catherine Grèze

NÁVRHY

Výbor pro rozvoj vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. poznamenává, že vzhledem k nesourodému pojmání sociální odpovědnosti podniků, kdy si různé společnosti vytvořily odlišné standardy pro účetnictví, kontrolu a podávání zpráv, je srovnávání úrovní sociální odpovědnosti podniků velmi obtížné; zdůrazňuje, že povinná regulace v oblasti sociální odpovědnosti podniků by do obchodních vztahů přinesla důvěru, spravedlnost a prospěch v podobě jistoty, vymahatelnosti, univerzální platnosti a posílení pravomocí jednotlivých zúčastněných stran;
2. souhlasí s Komisí, že sociální odpovědnost podniků musí zahrnovat také postupy v oblasti lidských práv, práce a zaměstnanosti, otázky životního prostředí (např. biologickou rozmanitost, změnu klimatu, účinnost zdrojů) a boje proti úplatkářství a korupci, tj. pomocí řádné správy daní (zejména transparentnosti, výměny informací a spravedlivé hospodářské soutěže v daňové oblasti);
3. připomíná, že sociální odpovědnost podniků zahrnuje mnoho sociálních norem, ale ty nejsou většinou brány v potaz, neboť nebyly určeny ukazatele, na základě nichž by bylo možno měřit pokrok v sociální oblasti;
4. zdůrazňuje, že je nezbytné, aby investoři a spotřebitelé věděli, které podniky uplatňují zásady sociální odpovědnosti podniků, a mohli je tak podpořit v jejich úsilí;
5. trvá na tom, že EU by měla zvážit možnost označování podniků, které uplatňují zásady sociální odpovědnosti podniků, a to prostřednictvím značek či etiket, které by se připojovaly za název podniku nebo k danému výrobku;

6. zdůrazňuje, že sociální odpovědnost podniků je nejlepším nástrojem, pomocí něhož mohou společnosti vyjádřit svůj závazek, solidaritu a zodpovědnost vůči společnosti, a že má také zásadní význam pro dosažení cíle soudržnosti politik ve prospěch rozvoje; vítá závazek Komise prosazovat sociální odpovědnost podniků v plném souladu se stávajícími mezinárodními zásadami, k nimž se řadí mimo jiné nedávno aktualizované pokyny Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) pro nadnárodní podniky, 10 zásad sociální odpovědnosti podniků iniciativy Organizace spojených národů Global Compact, norma ISO 26000 Pokyny pro oblast společenské odpovědnosti, tripartitní deklarace Mezinárodní organizace práce (MOP) o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku a obecné zásady Organizace spojených národů v oblasti podnikání a lidských práv; vyjadřuje však politování nad tím, že se o otázce sociální odpovědnosti podniků hovoří většinou jako o dobrovolné záležitosti;
7. vyjadřuje politování nad tím, že malé a střední podniky nemají k dispozici dostatek informací o existenci mezinárodního paktu, na jehož základě se podniky zavazují, že se v rámci své činnosti a strategií budou řídit deseti všeobecně přijímanými zásadami, které se týkají lidských práv, pracovních norem, životního prostředí a boje proti korupci;
8. zdůrazňuje, že mezinárodní pakt OSN a normy ISO 26000 nejsou dostatečně přizpůsobeny malým a středním podnikům, což vede k tomu, že sociální odpovědnost podniků je na evropské úrovni i nadále uplatňována jen v omezené míře;
9. zdůrazňuje, že je třeba, aby se na evropské i vnitrostátní úrovni hledaly způsoby daňového zvýhodnění, které by umožnilo prosadit sociální odpovědnost podniků u mnohem většího počtu podniků;
10. zdůrazňuje, že zůstane-li sociální odpovědnost podniků čistě dobrovolným závazkem, nebudou se pravděpodobně v jejím rámci moci řešit vnější faktory vyplývající z působení nadnárodních společností, včetně porušování lidských práv a poškozování životního prostředí; znovu opakuje svou výzvu, aby zahraniční investoři a společnosti působící v rozvojových zemích plně dodržovali mezinárodní právně závazné povinnosti týkající se dodržování lidských práv, norem životního prostředí a základních pracovních norem MOP, stejně jako obecné zásady OSN v oblasti podnikání a lidských práv; žádá, aby byla v rámci politik v oblasti sociální odpovědnosti podniků přijata také konkrétní opatření na potírání nezákonných postupů, jakým je zařazování pracovníků na černou listinu a bránění jejich přijetí do zaměstnání, a to často v souvislosti s jejich členstvím a činností v odborech nebo s úlohou, kterou plní jako zástupci pro oblast zdraví a bezpečnosti;
11. zdůrazňuje, že společnosti by měly být vybízeny k uplatňování postupů sociální odpovědnosti podniků a ty, které tyto postupy již zavedly, by měly být vybízeny k plnění stanovených cílů v této oblasti; žádá Komisi, aby zvažila možnost zavedení pobídek, jako je např. upřednostnění při zadávání veřejných zakázek EU, s cílem dosáhnout toho, aby společnosti na sociální odpovědnost podniků nahlížely nikoli jako na hrozbu, ale jako na příležitost;
12. zdůrazňuje, že sociální odpovědnost podniků by měla vést k jasným závazkům, že budou dodržována práva pracujících a bude zajištěna jejich ochrana a dobré pracovní podmínky, přičemž tyto závazky by měly být doplněny o ukazatele plnění a jasná kritéria pro posouzení, zda došlo ke zlepšení, a že je třeba zavést mechanismy objektivního,

inkluzivního a transparentního dohledu, skutečné odpovědnosti a prosazování pro řešení případů nedodržení závazků, a to včetně otevřenějšího a jasnějšího postupu pro podávání a projednávání stížností a případně pro zahájení šetření;

13. znovu opakuje, že sociální odpovědnost podniků by se měla vztahovat na všechny podniky, aby byly zajištěny spravedlivé a rovné podmínky pro všechny; zdůrazňuje však, že vzhledem ke způsobu, jakým těžební společnosti působí v rozvojových zemích, je nutné od dobrovolnosti závazků upustit; zdůrazňuje, že investice ropných podniků v Nigérii jsou dobrým příkladem omezení, na něž naráží sociální odpovědnost podniků za současných podmínek, kdy se společnostem nedaří přijmout takové iniciativy v oblasti sociální odpovědnosti podniků, které by vedly k vytvoření udržitelných obchodních postupů nebo které by přispěly k rozvoji hostitelských zemí; plně podporuje legislativní návrh týkající se vykazování, které bude založeno na normách iniciativy v oblasti transparentnosti těžebního průmyslu (EITI) a v rámci něhož budou podniky podle jednotlivých zemí dokládat prodeje a zisky, ale i daně a příjmy, aby se zamezilo korupci a vyhýbání se daňovým povinnostem; vyzývá evropské těžební společnosti, které působí v rozvojových zemích, aby šly příkladem a uplatňovaly sociální odpovědnost a prosazovaly důstojnou práci;
14. vyzývá Komisi, aby přijala další iniciativy s cílem rozvinout a posílit potenciál sociální odpovědnosti podniků v oblasti boje proti změně klimatu (tím, že bude spojena s účinnějším využíváním zdrojů a s energetickou účinností), např. v rámci postupů, které společnosti uplatňují při nákupu surovin;
15. zdůrazňuje, že sociální odpovědnost podniků musí platit pro celý dodavatelský řetězec, včetně všech úrovní subdodávek a bez ohledu na to, zda se jedná o dodávky zboží, pracovníků nebo služeb, a že by měla zahrnovat ustanovení, která zvýší ochranu migrujících pracovníků, zaměstnanců agentury práce a vyslaných pracovníků, a že by měla být založena na spravedlivé odměně za práci a důstojných pracovních podmínkách a zajišťovat odborová práva a svobody; zastává názor, že koncept odpovědného řízení dodavatelského řetězce je třeba dále rozvíjet jako mechanismus zajišťující sociální odpovědnost podniků;
16. je toho názoru, že má-li mít sociální odpovědnost podniků skutečný vliv na snížení chudoby, měl by se v rámci její agendy klást důraz na malé a střední podniky, neboť tyto mají ze sociálního a environmentálního hlediska značný kumulativní účinek;
17. domnívá se, že by společnosti EU měly být právně odpovědné a že by mezi těmito společnostmi a jejich pobočkami a subjekty v rozvojových zemích, nad nimiž mají kontrolu, měly být uplatňovány různé druhy mechanismů odpovědnosti, a vítá také činnost vykonávanou občanskou společností EU, která se aktivně zasazuje o zvýšení informovanosti o porušování práv, jehož se tyto společnosti dopouštějí v zahraničí;
18. trvá na tom, že povinností státu je chránit občany před porušováním lidských a pracovních práv, a to i ze strany podniků, prosazovat odpovědnost podniků, podporovat svobodu sdružování a právo na kolektivní vyjednávání a zajišťovat obětem přístup ke spravedlnosti; vyzývá Komisi, aby přijala účinná opatření k provádění rámcového programu OSN nazvaného „Chránit, dodržovat a napravovat“, který předložil zvláštní zástupce OSN pro podnikání a lidská práva John Ruggie;

19. zdůrazňuje, že lepší uplatňování obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv přispěje ke plnění cílů EU týkajících se konkrétních otázek lidských práv a základních pracovních norem; vyzývá proto Komisi, aby usilovala o jasný mezinárodní právní rámec, který by stanovil odpovědnost a povinnosti podniků, pokud jde o lidská práva;
20. vítá skutečnost, že v posledních letech významně stoupá počet podniků, které zveřejňují informace o své výkonnosti z hlediska životního prostředí, sociální oblasti a správy; poukazuje však na to, že tyto podniky představují v rámci celosvětového podnikání stále pouze nepatrnou část; poznamenává, že i když směrnice EU přinášející modernizaci účetních závěrek (2003/51/ES)¹ zajišťuje minimální úroveň zveřejňování klíčových výkonnostních ukazatelů z finančních i jiných oblastí, nestanovuje žádné povinnosti, pokud jde o druh ukazatelů, jež mají být uvedeny ve výročních zprávách; vyzývá Komisi, aby zjistila, jaká další opatření lze přijmout, aby informace o výkonnosti z hlediska životního prostředí, sociální oblasti a správy byly na evropské úrovni zveřejňovány ve větší míře;
21. zdůrazňuje, že pomoc, kterou EU poskytuje vládám třetích zemí za účelem přijímání právních předpisů v oblasti sociální a v oblasti životního prostředí, a účinný režim kontrol představují nezbytný doplněk snah o prosazení sociální odpovědnosti evropských podniků v celém světě;
22. zdůrazňuje, že součástí procesu, v jehož rámci se při rozhodování o investicích uplatňuje sociální odpovědnost podniků, jsou sociálně odpovědné investice; poznamenává, že ačkoliv pro sociálně odpovědné investice v současnosti neexistuje žádná univerzální definice, obvykle se jimi rozumí propojení finančních cílů investora s hledisky sociálními, environmentálními a etickými a s kritérii týkajícími se správy a řízení společnosti;
23. naléhavě žádá EU a její členské státy, aby přijímaly další politické iniciativy na podporu lepší informovanosti o sociálně odpovědných investicích a na posílení jejich rozvoje, a to např. zvážením možnosti přijmout právní úpravu stanovující minimální standardy sociálně odpovědných investic, zejména v rámci dohod o investicích a obchodu, které EU uzavírá s rozvojovými zeměmi;
24. poznamenává, že sociální odpovědnost podniků je mechanismus, jehož prostřednictvím mohou zaměstnavatelé podporovat své pracovníky a místní společenství v rozvojových zemích a který může zajistit rovnoměrné rozdělení zisků vedoucí k udržitelnému hospodářskému a sociálnímu rozvoji a snížit chudobu, zejména v době finanční krize; vyjadřuje politování nad tím, že protokoly o sociální intervenci jsou v současnosti pouze dobrovolnou záležitostí, a naléhavě žádá Komisi, aby je učinila závaznými;
25. vyzývá k tomu, aby se při přípravě, uplatňování a sledování procesů a struktur realizace sociální odpovědnosti podniků v rámci jednotlivých společností v plné míře a aktivně vedly konzultace za účasti zastupujících organizací včetně odborů, a to i prostřednictvím dalšího rozvoje dovedností a kvalifikace pracovníků v rámci školení a celoživotního učení, přičemž tyto organizace se zaměstnavateli spolupracují v partnerském duchu.

¹ Úř. věst. L 178, 17.7.2003, s. 16.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	6.12.2012
Výsledek konečného hlasování	+ : 23 - : 1 0 : 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Thijs Berman, Michael Cashman, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Enrique Guerrero Salom, Cristian Dan Preda
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Ioan Enciu, Emilio Menéndez del Valle, Helmut Scholz

18. 12. 2012

STANOVISKO VÝBORU PRO MEZINÁRODNÍ OBCHOD

pro Výbor pro právní záležitosti

k sociální odpovědnosti podniků: odpovědné a transparentní chování podniků a udržitelný růst (2012/2098(INI))

Navrhovatel: Bernd Lange

NÁVRHY

Výbor pro mezinárodní obchod vyzývá Výbor pro právní záležitosti jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. se zájmem konstatuje, že Komise začala do obchodních dohod EU začleňovat odkazy na sociální odpovědnost podniků; domnívá se, že sociální a environmentální odpovědnost podniků se s ohledem na značný význam velkých podniků, jejich dceřiných společností a dodavatelských řetězců pro mezinárodní obchod musí v rámci kapitoly o udržitelném rozvoji stát součástí obchodních dohod EU; vyzývá Komisi, aby vypracovala podrobné návrhy na provádění těchto zásad sociální odpovědnosti podniků v rámci obchodní politiky;
2. zavazuje se i nadále trvale zvyšovat požadavky na orgány EU a její představitele, včetně zvláštního představitele EU pro lidská práva, aby byli povinni prosazovat sociální standardy a standardy v oblasti životního prostředí a lidských práv ve všech vnějších vztazích a činnostech EU;
3. zdůrazňuje, že podpora sociální odpovědnosti podniků je jedním z cílů podporovaných Evropskou unií, a proto musí Unie zajistit, aby vnější politiky, které uskutečňuje v dotčených zemích, přispívaly k udržitelnému rozvoji a k sociálnímu rozvoji dotčených zemí;
4. vyzývá Komisi, aby se při vypracovávání konkrétních návrhů k zakotvení zásad sociální odpovědnosti podniků opírala o pokyny OECD pro nadnárodní podniky, včetně postupu OECD pro podávání stížností;
5. vyjadřuje své uznání veškerým členským státům OECD za jejich komplexní práci týkající se pokynů OECD pro nadnárodní podniky, které byly zveřejněny dne 25. května 2011;

konstatuje, že 44 příslušných vlád, které se k jejich provádění zavázaly, zastupuje všechny světové regiony a představuje 85 % z přímých zahraničních investic, vybízí své podniky, aby dodržovaly tato dalekosáhlá doporučení pro odpovědné podniky nezávisle na tom, kde působí;

6. souhlasí s tím, že stávající naléhavé otázky životního prostředí a změny klimatu a rozvoj celosvětových výrobních řetězců vyžadují širší pojetí koncepce sociální odpovědnosti podniků, než jaké se předpokládalo při jejím prvním návrhu; považuje proto za nezbytné, aby byla aktualizovaná koncepce sociální odpovědnosti podniků jasně vyložena v souvislosti s lidskými a pracovními právy a otázkami zaměstnanosti, jakož i s ochranou životního prostředí, otázkami změny klimatu a s bojem proti korupci a daňovým únikům;
7. požaduje, aby nejpozději od 1. lednu 2014 všechny evropské společnosti s více než 1000 zaměstnanci, které provozují svou činnost ve třetích zemích, byly povinny uplatňovat pokyny OECD pro nadnárodní podniky;
8. žádá Komisi, aby do všech bilaterálních obchodních a investičních dohod podepsaných EU začleňovala závaznou doložku o sociální odpovědnosti podniků, a to v souladu se zásadami o sociální odpovědnosti podniků, jak jsou vymezeny a uznávány na mezinárodní úrovni, s důrazem kladeným na udržitelný rozvoj a řádnou správu a s jednoznačným zaměřením na prosazování lidských práv, důstojné práce, pracovních norem, svobody sdružování, práva na kolektivní vyjednávání a jiných sociálních hledisek, zejména s ohledem na aktualizaci pokynů OECD v roce 2010; navrhuje, aby tato doložka sjednocovala řadu stávajících norem a pojetí s cílem zajistit srovnatelnost, spravedlnost a důvěryhodnost a aby obsahovala opatření pro zavedení těchto zásad na úrovni EU a aby byla zřízena vnitrostátní kontaktní místa coby fóra pro obecné dotazy k pokynům OECD, jako jsou požadavky na monitorování činností podniků a jejich dceřiných společností a dodavatelských řetězců a povinnost postupovat s náležitou péčí;
9. vyzývá Komisi k zajištění toho, aby všechny společnosti působící na jednotném trhu, včetně nadnárodních společností, jejichž dceřiné společnosti nebo dodavatelské řetězce se nacházejí v EU, plnily všechny svoje povinnosti na vnitrostátní úrovni i úrovni EU s cílem zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž a maximalizaci výhod pro spotřebitele EU; rovněž vyzývá Komisi, aby u společností, které sídlí v EU, ale provozují činnost za jejími hranicemi, aktivně podporovala odpovědné chování podniků se zvláštním důrazem na to, aby bylo zajištěno přísné dodržování všech povinností vyplývajících z vnitrostátních právních předpisů nebo z jakýchkoli dvoustranných či mezinárodních právních závazků, kterým podléhá jejich podnikatelská činnost, a v neposlední řadě plný soulad s mezinárodními normami a pravidly v oblasti lidských, pracovních a environmentálních práv; navrhuje proto Komisi, aby aktivně spolupracovala se svými partnery v rozvojových a rozvíjejících se zemích, a to za účelem výměny osvědčených postupů a znalostí o způsobech a prostředcích ke zlepšení podnikatelského prostředí a zvýšení povědomí o odpovědném chování podniků;
10. navrhuje vládám členských států požádat EIB, aby zahrnula doložku o sociální odpovědnosti podniků do svých činností;
11. žádá Komisi, aby zavedla otevřenější a jasnější postup pro podávání a projednávání stížností týkajících se nedodržování zásad sociální odpovědnosti podniků a v případě

potřeby i mechanismy pro prosazování a zahájení šetření;

12. vyzývá Komisi, aby naléhala na společnosti, aby začaly uplatňovat zásadu sociální odpovědnosti podniků; zdůrazňuje, že je důležité podporovat rozšiřování takové praxe v malých a středních podnicích a současně omezit s tím spojené náklady a administrativní zátěž na minimum;
13. vyzývá Komisi, aby doložku o sociální odpovědnosti podniků začlenila do dohod s nevládními organizacemi, zejména pro takové činnosti, které jsou ve prospěch rozvoje;
14. žádá Komisi, aby účinnějším způsobem využívala opatření založená na pobídkách a aby pozorněji monitorovala a zajišťovala, aby nadnárodní společnosti, jejichž dceřiné společnosti nebo dodavatelské řetězce působí v zemích zapojených do systémů GSP a GSP+, ať už mají či nemají sídlo v Evropské unii, a dotčené země postupovaly v souladu s povinnostmi vyplývajícími z vnitrostátního a mezinárodního práva v oblasti lidských práv, sociálních a pracovních norem a pravidel na ochranu životního prostředí, vyvíjely skutečné úsilí v oblasti práv, ochrany a blahobytu jejich zaměstnanců a občanů všeobecně, prosazovaly svobodu sdružování a právo na kolektivní vyjednávání a rychle a účinně řešily všechny případy porušování;
15. vyzývá Komisi, aby prosazovala sociální odpovědnost podniků na vícestranných fórech prostřednictvím podpory posílené spolupráce mezi WTO a dalšími vícestrannými fóry zabývajícími se otázkami sociální odpovědnosti podniků, jako např. Mezinárodní organizace práce a OECD;
16. připomíná, že pro řešení obchodních sporů nebo získání náhrady škod za negativní vnější dopady nezodpovědné nebo nezákonné podnikatelské činnosti již existují jak soudní řízení, tak alternativní řešení soudních sporů; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby o těchto prostředcích dále zvyšovala povědomí u podnikatelské komunity i široké veřejnosti; připomíná, že Mezinárodní obchodní komora (ICC) poskytuje služby pro řešení sporů pro jednotlivce, společnosti, státy, státní subjekty a mezinárodní organizace, které hledají alternativu k soudnímu řízení, jež může přispět ke zlepšení účinného přístupu obětí ke spravedlnosti v případech porušení zodpovědných obchodních postupů způsobujících hospodářskou, sociální a environmentální újmu v EU nebo v zahraničí;
17. vyzývá ke sledování restriktivních opatření (sankce, bojkoty, embarga), jakož i k zavedení systémů udělování licencí pro zboží dvojího využití na úrovni EU;
18. vyzývá, aby byly zavedeny mechanismy, na jejichž základě by zásady sociální odpovědnosti podniků musely dodržovat nejenom společnosti či dodavatel využívající obchodní dohodu, nýbrž i všichni subdodavatelé či dodavatelské řetězce, jichž by tato společnost mohla využívat, a to bez ohledu na to, zda se jedná o dodávky zboží, zajišťování zaměstnanců či poskytování služeb, což zajistí rovné podmínky pro všechny založené na spravedlivé odměně za práci a důstojných pracovních podmínkách a zaručí odborová práva a svobody;
19. žádá Komisi, aby zlepšila svůj model posuzování dopadu na udržitelný rozvoj ve snaze náležitě zohlednit hospodářské, sociální a environmentální dopady obchodních jednání a jejich dopady na oblast lidských práv a dále cíle, které si Unie předsevzala v oblasti

zmírňování změny klimatu; vyzývá Komisi, aby navázala na obchodní dohody s partnerskými zeměmi EU a před podpisem i po podpisu obchodní smlouvy vypracovala studie posouzení dopadu a aby při tom zohlednila zejména citlivá odvětví;

20. zdůrazňuje, že v důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost musí být Parlament plně informován o tom, jak jsou závěry posouzení dopadu dohod na udržitelný rozvoj začleňovány do jednání, která předcházejí uzavření těchto dohod, a jaké kapitoly těchto dohod byly změněny s cílem zabránit negativním dopadům uvedeným v tomto posouzení dopadu;
21. vyzývá k tomu, aby EU a třetí země, které podepsaly dvoustranné obchodní dohody, vytvořily systém nadnárodní právní spolupráce s cílem zajistit stranám poškozeným v důsledku porušení sociálních nebo environmentálních právních předpisů ze strany nadnárodních společností nebo v důsledku nedodržení závazků sociální odpovědnosti podniků účinný přístup k právní ochraně v zemi, v níž došlo k jejich nedodržení, a aby podpořily vytváření mezinárodních soudních postupů určených k případnému potrestání porušení předpisů ze strany podniků;
22. vyzývá k rozvoji účinnějších standardů v oblasti transparentnosti a odpovědnosti technologických společností EU zapojených do vývozu technologií, které mohou být využity k porušování lidských práv nebo k činnosti ohrožující bezpečnostní zájmy EU;
23. vyzývá ESVČ k zajištění toho, aby úředníkům EU pracujícím v oblasti obchodu, kteří působí na velvyslanectvích EU, byla poskytována pravidelná odborná příprava v souvislosti s otázkami sociální odpovědnosti podniků, zejména pokud jde o uplatňování zásad OSN „Chránit, dodržovat a napravovat“, a aby velvyslanectví EU v případě stížností týkajících se podniků EU a jejich dceřiných společností fungovala jako kontaktní místa EU, neboť vnitrostátní kontaktní místa OECD jsou umístěna pouze v zemích patřících do OECD a v praxi proto nejsou dostupná zaměstnancům takových společností v zemích, které nejsou členy OECD;
24. vyzývá k tomu, aby hodnocení dopadu na lidská práva bylo provedeno již ve fázi výzkumu a vývoje nových technologií, včetně možných studií a úvah, pokud jde o dodržování lidských práv v rámci navrhovaných norem (tzv. *Human Rights by Design*);
25. zdůrazňuje, že zvyšování povědomí o významu sociální odpovědnosti podniků a důsledcích nedodržování těchto zásad na úrovni celé korporace musí být – jakožto úkol Komise – doprovázeno odpovídající informovaností a zvyšováním kapacit na úrovni vlád hostitelských zemí s cílem účinně zajistit uplatňování práv sociální odpovědnosti podniků a přístup ke spravedlnosti;
26. vyzývá k uplatňování zásady „poznej svého koncového uživatele“ s cílem zajistit zvýšený dohled a prevenci, aby nedocházelo k porušování lidských práv na nižších nebo vyšších stupních dodavatelského řetězce a výrobního či tržního oběhu;
27. zdůrazňuje, že investiční dohody, které EU uzavře v budoucnu, musí zaručit spravedlivou rovnováhu mezi ochranou investorů a možností zásahu ze strany státu, především s ohledem na dodržování sociálních, hygienických a environmentálních norem;

28. všímá si pozitivních kroků v rámci současné reformy směrnice o průhlednosti (2004/109/ES) a směrnice o účetních závěrkách (2003/51/ES), pokud jde o řešení otázky sociální odpovědnosti podniků a souběžné zachování rovnováhy mezi transparentností a odpovědností podniků; vyzývá Komisi k zajištění toho, aby podniky, na něž se tyto směrnice vztahují, byly povinny podávat pravidelně zprávy o své činnosti v oblasti sociální odpovědnosti podniků, a to v souladu s pokyny OECD pro nadnárodní podniky, a byly současně zajištěny zvláštní podmínky pro MSP, aby podávání zpráv bylo proveditelné z finančního i administrativního hlediska;
29. zdůrazňuje, že zásady sociální odpovědnosti podniků by měly být začleněny do vícestranných obchodních dohod, a vyzývá proto Komisi, aby podpořila příslušné návrhy na úrovni mezinárodních fór, zejména v OECD a v Mezinárodní organizaci práce, a to i na úrovni WTO v souvislosti s opatřeními navazujícími na jednání z Dohá;
30. žádá, aby byl v budoucnu do činností v oblasti sociální odpovědnosti podniků zahrnut celý hodnotový řetězec – od těžby přírodních surovin, přes obchod až po jejich recyklování;
31. žádá, aby byla politika v oblasti sociální odpovědnosti podniků začleněna do všech úrovní obchodních dohod uzavřených s EU a aby tyto dohody byly doplněny o ustanovení, která zvýší ochranu migrujících pracovníků, zaměstnanců agentury práce a vyslaných pracovníků;
32. domnívá se, že by Komise a členské státy měly podniky z EU vybízet k tomu, aby podnikaly kroky ve prospěch sociální odpovědnosti podniků a uskutečňovaly výměny osvědčených postupů se zahraničními partnery;
33. žádá, aby byla politika v oblasti sociální odpovědnosti podniků a základní pracovní práva a odborová práva, např. právo na soukromí a svobodu sdružování, dodržována ze strany společností EU a platila pro veškeré jejich činnosti, ať už tuto činnost vyvíjejí v EU či ve třetích zemích;
34. vyzývá k tomu, aby se při přípravě, uplatňování a sledování procesů a struktur realizace sociální odpovědnosti podniků v rámci jednotlivých společností v plné míře a aktivně vedly konzultace za účasti zastupujících organizací včetně odborů; vyzývá takovéto zastupující organizace, aby spolupracovaly se zaměstnavateli v rámci přístupu založeného na skutečném partnerství;
35. vyzývá ke zvýšenému, otevřenějšímu a transparentnějšímu monitorování zásad sociální odpovědnosti podniků v rámci obchodní politiky EU, a to s jasnými kritérii pro posouzení toho, zda došlo ke zlepšení, s cílem podpořit důvěru v systém;
36. poznamenává, že sociální odpovědnost podniků je mechanismus, jehož prostřednictvím mohou zaměstnavatelé podporovat své zaměstnance a místní společenství v rozvojových zemích, že dodržování zásady sociální odpovědnosti podniků a pracovních norem umožňuje zemím další prospěch z mezinárodního obchodu a že tato zásada může zajistit rovnoměrné rozdělení zisků vedoucí k udržitelnému hospodářskému a sociálnímu rozvoji a snížit chudobu, zejména v době finanční krize; vyjadřuje politování nad tím, že protokoly o sociální intervenci jsou v současnosti pouze dobrovolnou záležitostí, a naléhavě žádá Komisi, aby je učinila závaznými.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	18.12.2012
Výsledek konečného hlasování	+ : 24 - : 2 0 : 1
Členové přítomní při konečném hlasování	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Badia i Cutchet, Nora Berra, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, George Sabin Cutaş, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Franziska Keller, Vital Moreira, Paul Murphy, Cristiana Muscardini, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Gianluca Susta, Henri Weber, Iuliu Winkler, Paweł Zalewski
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Salvatore Iacolino, Silvana Koch-Mehrin, Maria Eleni Koppa, Katarína Neveďalová, Marietje Schaake
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Derek Vaughan

19. 12. 2012

STANOVISKO VÝBORU PRO KULTURU A VZDĚLÁVÁNÍ

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

k sociální odpovědnosti podniků: podpora zájmů společnosti a cesta k udržitelné obnově podporující začlenění (2012/2097(INI))

Navrhovatel: Morten Løkkegaard

NÁVRHY

Výbor pro kulturu a vzdělávání vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vybízí EU, aby se aktivně podílela na zvyšování povědomí o příspěvku v oblasti kultury, vzdělávání, sportu a mládeže, který mohou podniky poskytnout společnosti prostřednictvím sociální odpovědnosti podniků;
2. vybízí EU a členské státy, aby poskytovaly konkrétní informace o sociální odpovědnosti podniků, stejně jako vzdělávání a odbornou přípravu v této oblasti, aby podniky tuto odpovědnost plně využívaly a mohly ji zahrnout do své organizační kultury;
3. vyzývá členské státy, aby zavedly osvobození od daně pro firmy, které financují dobrovolnou práci a neziskové iniciativy;
4. upozorňuje na to, že sociální odpovědnost podniků je třeba začlenit do osnov vzdělávacích institucí na všech úrovních, včetně obchodních škol, a do vzdělávacích programů pro řídicí pracovníky a zaměstnance malých a středních podniků;
5. vybízí členské státy, aby koncepci sociální odpovědnosti podniků zařadily do příslušných učebních osnov;
6. zdůrazňuje význam vztahu mezi podniky a školami poskytujícími vyšší střední vzdělání, a zejména na vysokoškolské úrovni, a upozorňuje na úlohu, kterou může sociální odpovědnost podniků hrát při poskytování praktických zkušeností studentům během studia, ať již v podobě placené práce na částečný úvazek, nebo placených stáží v jednotlivých firmách;

7. vybízí podniky, aby poskytovaly kvalitní stáže se silnou vzdělávací složkou, které usnadní přechod ze školy do zaměstnání, umožní rozvoj dovedností potřebných na trhu práce a podpoří samostatnost mladých lidí;
8. vybízí podniky, aby v souvislosti s občanskou angažovaností podporovaly v rámci svých politik v oblasti sociální odpovědnosti podniků kreativitu a kulturní projekty a aby podněcovaly udržitelný růst a tvorbu pracovních míst;
9. zdůrazňuje význam zapojení malých a středních podniků do sociální odpovědnosti podniků a uznání jejich úspěchů v této oblasti;
10. vybízí podniky, aby ve spolupráci se sociálními partnery informovaly a školily své zaměstnance o hlavních sociálních výzvách týkajících se Evropy a zapojovaly je do nich, zejména pokud jde o hospodářství, společnost, životní prostředí a mezinárodní hlediska;
11. vyzývá k prosazování myšlenky sponzorství mezi zaměstnavateli;
12. upozorňuje na skutečnost, že sociální odpovědnost podniků může prostřednictvím vysoké úrovně interakce se společností a také mezigeneračních aktivit, jako je vzájemné poradenství a předávání znalostí mezi staršími a mladými lidmi, významně přispět k vytváření příležitostí pro vzdělávání a růst, vytváření a prosazování postojů společnosti, občanskou angažovanost, profesní etiku a sociální začlenění; zdůrazňuje zejména přínos, který může sociální odpovědnost podniků mít při vytváření příležitosti pro mladé lidi a k rozvíjení jejich nadání;
13. zdůrazňuje význam dodržování lidských práv ve vztazích se zeměmi mimo EU;
14. vítá Evropské ceny za partnerství mezi podniky a dalšími zúčastněnými stranami, k nimž patří i vzdělávací instituce a sportovní organizace, v oblasti sociální odpovědnosti podniků jako důležitý krok k většímu zviditelnění této oblasti;
15. zdůrazňuje, že sociálně odpovědné investování jako součást procesu provádění sociální odpovědnosti podniků v investičních rozhodnutích propojuje finanční a ekonomické cíle investorů s jejich sociální, environmentální, etickou, kulturní a vzdělávací problematikou;
16. vybízí členské státy a Unii, aby v sociální odpovědnosti podniků zohlednily, že kulturní a kreativní malé a střední podniky mohou mít významný vliv na změnu společnosti a životního prostředí tím, že začleňují sociální hledisko a přinášejí dlouhodobá řešení v boji proti chudobě poskytováním nových impulsů na trhu práce;
17. vyzývá k tomu, aby se výzkum zaměřil na důvody účinnosti nebo neúčinnosti různých prováděných strategií sociální odpovědnosti podniků;
18. vyzývá členské státy, aby podporovaly dobrovolnickou činnost zaměstnanců a dobrovolnickou činnost podporovanou zaměstnanci a posilovaly její postavení rovněž v souvislosti se sociální odpovědností podniků, jak je uvedeno v usnesení ze dne 12. června 2012 o uznání a propagaci přeshraničních dobrovolných činností v EU¹;

¹ Přijaté texty, P7_TA(2012)0236.

zdůrazňuje, že dobrovolnictví by v žádném případě nemělo ovlivnit plat nebo práci zaměstnanců a že dobrovolnická činnost a placená práce by se měly navzájem doplňovat;

19. je přesvědčen, že společnosti v oblasti kultury a sdělovacích prostředků mají sociální odpovědnost podniků při zajišťování ochrany základních práv uživatelů, a domnívá se, že samoregulace a hloubková kontrola paketů zvyšuje riziko, že policejní a právní vymáhání přejde do soukromého sektoru;
20. vybízí mediální společnosti, aby do své politiky sociální odpovědnosti podniků začlenily transparentní standardy žurnalistiky, včetně záruk ochrany zdroje a práv oznamovatelů.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	18.12.2012
Výsledek konečného hlasování	+ : 23 - : 0 0 : 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Lorenzo Fontana, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, Helga Trüpel, Milan Zver
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Iosif Matula, Raimon Obiols, Rui Tavares
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Leonardo Domenici

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	24.1.2013
Výsledek konečného hlasování	+ : 26 - : 1 0 : 11
Členové přítomní při konečném hlasování	Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Phil Bennion, Pervenche Berès, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Cabrnock, Alejandro Cercas, Marije Cornelissen, Emer Costello, Andrea Cozzolino, Frédéric Daerden, Sari Essayah, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Ádám Kósa, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Óry, Siiri Oviir, Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu, Andrea Zannoni
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Georges Bach, Malika Benarab-Attou, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Paul Murphy, Ria Oomen-Ruijten, Gabriele Zimmer
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Jens Nilsson